

Bruxelles, 4.5.2017
COM(2017) 208 final

2017/0090 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește obligația de compensare, suspendarea obligației de compensare, cerințele de raportare, tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o contraparte centrală, înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții și cerințele aplicabile registrelor centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2017) 148 final}
{SWD(2017) 149 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

În urma crizei financiare, UE a adoptat în 2012 Regulamentul privind infrastructura pieței europene¹ (EMIR), ca reacție la deficiențele observate în ceea ce privește funcționarea piețelor instrumentelor financiare derivate extrabursiere.

Una dintre principalele deficiențe a fost faptul că autoritățile de reglementare nu dispuneau de informații privind activitățile desfășurate pe piețele instrumentelor financiare derivate extrabursiere, ceea ce însemna că riscurile puteau trece neobservate până când se materializau. În plus, adeseori riscul de contraparte existent între contrapărțile la contracte derivate extrabursiere nu era, de multe ori, atenuat, ceea ce putea conduce la materializarea unor pierderi dacă o contraparte intra în incapacitate de plată înainte de a-și îndeplini obligațiile. Din cauza numărului mare de tranzacții extrabursiere de pe piețele de instrumente financiare derivate și a interconectării participanților la piețe, astfel de pierderi puteau constitui o amenințare mai amplă la adresa sistemului financiar².

Aceste deficiențe au determinat liderii G20 să se angajeze în 2009 să adopte măsuri de anvergură pentru a face să crească stabilitatea pieței instrumentelor financiare derivate extrabursiere, inclusiv măsuri prin care să se asigure că toate contractele derivate extrabursiere standardizate sunt compensate prin contrapărți centrale (CPC) și că toate contractele derivate extrabursiere sunt raportate unor registre centrale de tranzacții.

EMIR este instrumentul prin care sunt aplicate în UE angajamentele luate la reuniunea G20 din 2009. Principalul obiectiv al EMIR este reducerea riscului sistemic prin creșterea transparenței pieței instrumentelor financiare derivate extrabursiere, prin atenuarea riscului de contraparte și prin reducerea riscului operațional asociat instrumentelor financiare derivate extrabursiere. În acest scop, EMIR stabilește cerințele de bază privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele de tranzacții. Printre acestea se numără:

1. compensarea la nivel central a contractelor derivate extrabursiere standardizate;
2. cerințele de marjă pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central;
3. cerințele privind atenuarea riscului operațional pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central,
4. obligațiile de raportare pentru contractele derivate,
5. cerințele aplicabile CPC; și
6. cerințele aplicabile registrelor centrale de tranzacții.

¹ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții.

² Documentul de lucru al serviciilor Comisiei - Evaluarea impactului care însoțește Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții. SEC(2010) 1059, disponibil la adresa <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52010SC1058>.

Judecând pe baza primelor experiențe acumulate la peste patru ani de la intrarea în vigoare a EMIR, cadrul funcționează în general foarte bine. Într-un număr limitat de domenii au apărut probleme practice legate de aplicarea noului cadru. Prin urmare, propunerea stabilește o serie de modificări cu țintă precisă ale EMIR, vizând în special să simplifice normele și să sporească proporționalitatea acestora. În același timp, propunerea menține toate elementele-cheie ale cadrului care s-a dovedit că permit atingerea obiectivelor EMIR.

EMIR a intrat în vigoare la data de 16 august 2012. Cu toate acestea, majoritatea cerințelor nu au devenit aplicabile imediat, întrucât EMIR a împuternicit Comisia să adopte acte delegate și acte de punere în aplicare prin care să se precizeze detaliile tehnice și calendarul de introducere treptată pentru cerințele de bază. Drept urmare, aceste cerințe au devenit aplicabile în momente diferite. Unele dintre acestea, cum ar fi cerințele privind compensarea obligatorie și cerințele de marjă pentru instrumentele financiare derivate necompensate, au devenit aplicabile doar de puțină vreme.

Prin articolul 85 alineatul (1) din EMIR, Comisia a primit sarcina ca până în luna august 2015 să reexamineze EMIR și să pregătească un raport general care să fie transmis Parlamentului European și Consiliului.

Din mai până în august 2015, Comisia a efectuat o evaluare cuprinzătoare a normelor actualmente în vigoare, în vederea pregătirii unui raport și a unei eventuale propuneri legislative. Evaluarea a inclus o consultare publică, în cadrul căreia au fost transmise peste 170 de contribuții din partea unei game largi de părți interesate, precum și rapoarte, prevăzute la articolul 85 alineatul (1) din EMIR, din partea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), a Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) și a Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC). În plus, s-a luat decizia de a se ține cont de răspunsurile primite în cadrul cererii de contribuții privind cadrul de reglementare al UE pentru serviciile financiare, desfășurate între septembrie 2015 și ianuarie 2016, pentru a obține date suplimentare privind situația punerii în aplicare a EMIR.

În noiembrie 2016, Comisia a adoptat raportul privind EMIR³. Pe de o parte, raportul a indicat că nu ar trebui operate modificări fundamentale ale naturii cerințelor de bază ale EMIR, care sunt esențiale pentru asigurarea transparenței și pentru atenuarea riscurilor sistemice pe piața de instrumente financiare derivate și pentru care există un sprijin generalizat din partea autorităților și a participanților la piață. În plus, o evaluare cuprinzătoare a impactului EMIR nu este încă posibilă, întrucât anumite cerințe de bază prevăzute în EMIR nu au fost încă puse în aplicare sau nu au fost încă finalizate.

Pe de altă parte, raportul a evidențiat posibilitatea modificării EMIR în unele domenii specifice astfel încât să se elimine costurile și sarcinile disproporționate suportate de anumite contrapărți la contracte derivate – în special de contrapărțile nefinanciare – și să se simplifice normele fără a se compromite obiectivele legislației.

Având în vedere necesitatea de se elimina costurile și sarcinile disproporționate suportate de întreprinderile mici și de a se simplifica normele fără a se compromite stabilitatea financiară,

³ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu în temeiul articolului 85 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, COM(2016) 857 final din 23.11.2016. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1480141638729&uri=COM:2016:857:FIN>.

reexaminarea EMIR a fost inclusă în Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) din 2016 al Comisiei⁴.

În cadrul REFIT, Comisia a evaluat măsura în care cerințele de politică specifice din cadrul EMIR și-au atins obiectivele într-un mod eficient și eficace, fiind în același timp coerente, relevante și capabile să genereze valoare adăugată la nivelul UE. Evaluarea a relevat că, în anumite domenii specifice, EMIR impune costuri și sarcini disproporționate și cerințe excesiv de complexe și că ar fi posibil să se atingă obiectivul de sporire a stabilității financiare al acestui regulament într-un mod mai eficient. Aceste domenii includ: (1) respectarea normelor de către contrapărțile la contracte derivate care se situează la periferia rețelelor de tranzacționare a instrumentelor financiare derivate (de exemplu instituțiile financiare mici, contrapărțile nefinanciare și fondurile de pensii), (2) transparența și (3) accesul la compensare.

Prin urmare, în raportul de evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere sunt analizate costurile și beneficiile acelor domenii din EMIR în care măsuri cu țintă precisă ar putea asigura îndeplinirea obiectivelor EMIR într-un mod mai proporțional, mai eficient și mai eficace.

Evaluarea impactului furnizează dovezi ample ale faptului că o reducere a costurilor și a sarcinilor poate fi realizată concomitent cu o simplificare a EMIR, fără a se compromite stabilitatea financiară. Modificările propuse contribuie la îndeplinirea obiectivelor uniunii piețelor de capital și ale agendei pentru creștere economică și locuri de muncă, în acord cu prioritățile politice ale Comisiei.

1.2. Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat

EMIR are legătură cu mai multe texte legislative ale UE, inclusiv cu Regulamentul privind cerințele de capital (CRR)⁵, cu Directivele privind piețele instrumentelor financiare (MiFID I⁶ și MiFID II⁷), împreună cu regulamentul⁸ aferent, și cu propunerea Comisiei privind redresarea și rezoluția CPC⁹.

Prezenta propunere este coerentă cu propunerea legislativă a Comisiei de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013¹⁰. Ca parte a acestei propuneri, Comisia intenționează să

⁴ Comisia Europeană, REFIT și cele 10 priorități ale Comisiei, 25 octombrie 2016. http://ec.europa.eu/atwork/pdf/201621025_refit_scoreboard_summary_en.pdf.

⁵ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁶ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivei 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.1.2004, p. 1).

⁷ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

⁸ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁹ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012 și (UE) 2015/2365, COM(2016) 856 final.

¹⁰ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă,

excludă din indicatorul obligatoriu al efectul de levier marjele inițiale ale tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate compensate la nivel central primite de instituții în numerar de la clienții lor și transferate CPC. Prin urmare, propunerea de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 va ușura accesul la compensare, întrucât vor scădea cerințele de capital impuse pentru a oferi servicii de compensare pentru clienți sau servicii de compensare indirectă.

Această propunere este, de asemenea, în concordanță cu MiFID I și MiFID II, precum și cu regulamentul aferent, care reprezintă baza pe care sunt definite instrumentele financiare derivate și contrapărțile financiare. În această privință, aplicarea MiFID II și a MiFIR, programată pentru ianuarie 2018, va avea un impact asupra tipurilor de contrapărți considerate contrapărți financiare și asupra armonizării definiției contractelor de schimb valutar care vor intra sub incidența EMIR. Cadrul MiFID II vizează reclasificarea unor entități nefinanciare de mari dimensiuni care tranzacționează mărfuri drept contrapărți financiare, introducând un „test privind caracterul auxiliar al activității”, prin care se stabilește care este volumul activităților de tranzacționare de instrumente financiare derivate pe mărfuri care nu sunt de acoperire (speculative) pe care le poate efectua o firmă nefinanciară înainte ca activitatea respectivă să nu mai fie considerată a avea un caracter auxiliar față de activitatea principală a firmei și ca firma să fie obligată să solicite o autorizație în conformitate cu MiFID. În acest fel, cele mai mari contrapărți nefinanciare care activează pe piețele de mărfuri vor fi obligate să solicite o autorizație în conformitate cu MiFID. Această evoluție va face ca cele mai mari contrapărți nefinanciare să facă obiectul obligației de compensare în conformitate cu EMIR. Armonizarea definiției contractelor derivate de schimb valutar va permite o aplicare uniformă și consecventă a normelor EMIR acestor contracte în interiorul Uniunii.

În plus, propunerea este coerentă cu propunerea Comisiei de cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale. Obligația de a compensa instrumentele financiare derivate extrabursiere va majora amploarea și importanța CPC în Europa și dincolo de granițele acesteia. CPC gestionează riscurile inerente piețelor financiare (de exemplu, riscul de contraparte, riscul de lichiditate și riscul de piață) și, prin urmare, îmbunătățesc stabilitatea și reziliența generală a piețelor financiare. Prin acest proces, CPC devin noduri critice ale sistemului financiar, creând legături între mulți actori financiari și concentrând volume semnificative de expuneri la diverse riscuri. Prin urmare, gestionarea eficace a riscurilor CPC și un cadru solid de supraveghere sunt esențiale pentru a garanta acoperirea corespunzătoare a acestor expuneri. EMIR reglementează CPC, asigurându-se că acestea sunt suficient de reziliente, dar nu reglementează scenariile de redresare și rezoluție. Prezenta propunere completează propunerea de cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale prin introducerea unui mecanism de suspendare temporară a obligației de compensare în alte situații decât rezoluția.

Prezenta propunere este, de asemenea, coerentă cu Regulamentul delegat al Comisiei de modificare a Regulamentelor delegate (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 și (UE) 2016/1178 în ceea ce privește termenul limită pentru respectarea obligațiilor de compensare de către anumite contrapărți implicate în tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere¹¹,

cerințele privind fondurile proprii și datoriile eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărțile centrale, expunerile față de organismele de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele de raportare și de publicare, precum și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

¹¹ Regulamentul delegat (UE) .../... al Comisiei din 16.3.2017 de modificare a Regulamentelor delegate (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 și (UE) 2016/1178 în ceea ce privește termenul limită pentru

care a fost adoptat. Acest regulament delegat va prelungi termenul de conformare pentru contrapărțile care aparțin „categoriei 3” (contrapărți financiare mici), definită în standardele tehnice de reglementare relevante¹², până la 21 iunie 2019, din cauza dificultăților semnificative pe care le întâmpină aceste contrapărți în a obține acces la compensare.

În fine, prezenta propunere este conformă cu activitatea desfășurată la nivel internațional în cadrul Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) care vizează, printre altele, (i) o aplicare consecventă a principiilor privind infrastructura pieței financiare elaborate de Comitetul pentru infrastructuri de plăți și de piață (CPSS) și de Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO), (ii) monitorizarea punerii în aplicare a reformelor piețelor instrumentelor financiare derivate convenite în cadrul G20 (prin intermediul Grupului de lucru pentru instrumente derivate extrabursiere din cadrul CSF), (iii) elaborarea de orientări suplimentare privind rezoluția CPC (Grupul privind rezoluția din cadrul CSF) și (iv) armonizarea și introducerea unei standardizări mai mari în sistemele de raportare privind instrumentele financiare derivate extrabursiere [Grupurile CSF și CPSS-IOSCO privind eliminarea barierelor juridice din calea accesului autorităților de reglementare la date sau privind crearea unui cod unic de identificare a tranzacțiilor (UTI) și a unui cod unic de identificare a produsului (UPI)].

1.3. Coerența cu alte politici ale Uniunii

Prezenta propunere are legătură cu inițiativa de instituire a unei uniuni a piețelor de capital, aflată în curs de desfășurare, și este coerentă cu această inițiativă. Caracterul eficient și rezilient al sistemelor post-tranzacționare și al piețelor garanțiilor reale reprezintă un element esențial pentru o bună funcționare a uniunii piețelor de capital și accentuează eforturile de sprijinire a investițiilor, a creșterii economice și a locurilor de muncă, în conformitate cu prioritățile politice ale Comisiei.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

2.1. Temeiul juridic

Temeiul juridic pentru prezenta propunere este reprezentat de articolul 114 din TFUE, care este temeiul juridic pentru EMIR. Analiza realizată în cadrul raportului de evaluare a impactului a identificat faptul că anumite elemente ale EMIR trebuie să fie modificate pentru a elimina costurile/sarcinile disproporționate suportate de anumite contrapărți la contractele derivate și pentru a simplifica normele, fără a se pune în pericol stabilitatea financiară. Numai colegiitorii au competența de a efectua modificările necesare.

respectarea obligațiilor de compensare de către anumite contrapărți implicate în tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere, C(2017) 1658 final.

¹² Regulamentul delegat (UE) 2015/2205 al Comisiei din 6 august 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare (JO L 314, 1.12.2015, p. 15).

Regulamentul delegat (UE) 2016/592 al Comisiei din 1 martie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare (JO L 103, 19.4.2016, p. 5).

Regulamentul delegat (UE) 2016/1178 al Comisiei din 10 iunie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare (JO L 195, 20.7.2016, p. 3).

2.2. Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

În calitate de regulament, EMIR este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre. Obiectivele EMIR – atenuarea riscurilor și ameliorarea transparenței și a standardizării contractelor derivate extrabursiere prin stabilirea unor cerințe uniforme pentru astfel de contracte și pentru desfășurarea activităților CPC și a registrelor centrale de tranzacții – nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea acțiunilor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din TFUE.

2.3. Proportionalitatea

Scopul propunerii este să se asigure că obiectivele EMIR sunt atinse într-un mod mai proporțional, mai eficace și mai eficient. Acest lucru ar conduce la simplificarea sau la reducerea cerințelor EMIR, cu scopul reducerii sarcinii administrative impuse de regulament părților interesate, în special entităților mai mici. De asemenea, prin recalibrarea anumitor cerințe ale EMIR, propunerea contribuie în mod direct la creșterea proporționalității globale a EMIR. În același timp, propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor, ținând cont de nevoia monitorizării și a atenuării riscurilor pe care le prezintă instrumentele financiare derivate pentru stabilitatea financiară.

2.4. Alegerea instrumentului

EMIR este un regulament, prin urmare actul de modificare trebuie la rândul său să fie un regulament.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

3.1. Evaluările *ex post*/verificările adecvării legislației existente

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere conține un raport de evaluare a EMIR.

EMIR a fost inclus în Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) al Comisiei din 2016. Acest lucru s-a datorat nevoii de a simplifica anumite domenii din EMIR și de a le face mai proportionale, după cum a reieșit din contribuțiile la consultarea publică privind EMIR și din cererea de contribuții privind serviciile financiare, precum și din evaluarea de către Comisie a aplicării EMIR. În acest context, s-a evaluat măsura în care cerințele de politică specifice din cadrul EMIR și-au atins obiectivele și în special dacă acestea au fost eficiente și eficace, rămânând în același timp coerente, relevante și capabile să genereze valoare adăugată la nivelul UE.

Unele dintre cerințele fundamentale ale EMIR sunt aplicabile doar de puțin timp sau nu sunt încă aplicabile. Prin urmare, există încă un deficit de informații pertinente și este prea devreme pentru a desprinde o concluzie definitivă privind impactul pe termen lung. În consecință, evaluarea EMIR nu a fost una exhaustivă, ci s-a concentrat pe măsura în care cerințele de bază ale EMIR – raportarea instrumentelor financiare derivate extrabursiere, compensarea centrală a instrumentelor financiare derivate extrabursiere standardizate și supunerea instrumentelor financiare derivate extrabursiere necompensate la tehnici de atenuare a riscurilor și la norme privind marjele – au îndeplinit cerințele operaționale de: i) a obține informații complete și detaliate privind pozițiile pe instrumente financiare derivate extrabursiere, ii) a face să crească utilizarea compensării prin CPC și iii) a ameliora practicile de compensare bilaterală. În măsura posibilului, evaluarea a analizat performanțele cerințelor

relevante ale EMIR în contextul unui număr de cinci criterii de evaluare: 1) eficiența, 2) eficacitatea, 3) relevanța, 4) coerența și 5) valoarea adăugată a acțiunii UE.

În ceea ce privește eficacitatea cerințelor din EMIR pentru obținerea de informații complete și detaliate privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, creșterea utilizării compensării prin CPC și supunerea instrumentelor financiare derivate extrabursiere necompensate la tehnici de atenuare a riscurilor și la norme privind marjele, evaluarea concluzionează că, deși rezultatele inițiale sunt satisfăcătoare, cerințele ar putea fi simplificate fără a se pune în pericol stabilitatea financiară. În ceea ce privește raportarea, evaluarea consideră că s-au înregistrat progrese în materie de colectare de informații privind piața instrumentelor financiare derivate extrabursiere, dar că cerințele de raportare ar putea fi optimizate pentru a ameliora calitatea datelor raportate și a face să crească eficacitatea supravegherii. În ceea ce privește obligația de compensare, evaluarea concluzionează că, deși a crescut proporția instrumentelor financiare derivate extrabursiere care sunt compensate la nivel central, o serie de obstacole împiedică accesul la compensare centrală al anumitor participanți la piață și este necesară introducerea unui mecanism care să permită suspendarea obligației de compensare din motive de stabilitate financiară.

În ceea ce privește eficiența, evaluarea a identificat domenii specifice în care cerințele ar putea fi mai bine calibrate, pentru a elimina costurile/sarcinile disproporționate aferente anumitor tranzacții sau anumitor contrapărți la contracte derivate (și anume contrapărțile financiare mici, contrapărțile nefinanciare și fondurile de pensii). În ceea ce privește relevanța, evaluarea concluzionează că cerințele de bază ale EMIR rămân esențiale pentru eforturile internaționale de reformare a pieței globale a instrumentelor financiare derivate extrabursiere. Existența unor norme ale EMIR eficace și eficiente contribuie la materializarea inițiativei actuale a Comisiei de instituire a unei uniuni a piețelor de capital, precum și a agendei pentru creștere economică și locuri de muncă, în acord cu prioritățile politice ale Comisiei.

EMIR este coerent cu alte acte legislative ale UE, după cum s-a evidențiat în documentul subsecvent cererii de contribuții și în propunerea Comisiei de modificare a Regulamentului privind cerințele de capital. În ceea ce privește valoarea adăugată a UE, EMIR a eliminat o lacună legislativă existentă, prin introducerea unui nou cadru vizând abordarea, printr-o procedură uniformă la nivelul UE, a lipsei de transparență a pieței instrumentelor financiare derivate extrabursiere și a riscurilor sistemice aferente.

3.2. Consultările cu părțile interesate

Prezenta propunere se bazează pe o consultare publică referitoare la reexaminarea EMIR, care a avut loc în perioada mai-august 2015. Consultarea a generat peste 170 de contribuții, provenite de la o gamă largă de părți interesate¹³. În cadrul consultării a avut loc la Bruxelles, la 29 mai 2015, o audiere publică la care au participat circa 200 de părți interesate¹⁴. S-au primit contribuții specifice din partea ESMA, a Comitetului european pentru risc sistemic și a Sistemului European al Băncilor Centrale, în acord cu mandatul Comisiei de reexaminare a EMIR. Într-un domeniu conex, Comisia a desfășurat, în perioada septembrie 2015-ianuarie 2016, o consultare publică denumită „cerere de contribuții”. Această consultare a vizat

¹³ Consultarea și un rezumat al răspunsurilor sunt disponibile la adresa http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/emir-revision/index_en.htm.

¹⁴ Informațiile sunt disponibile la adresa http://ec.europa.eu/finance/events/2015/0529-emir-revision/index_en.htm.

obținerea de contribuții, de exemple concrete și de date empirice privind impactul cadrului de reglementare al UE privind serviciile financiare. Respondenții la cererea de contribuții au formulat, de asemenea, solicitări de modificare a EMIR¹⁵. La 17 mai 2016 a avut loc la Bruxelles o consultare publică¹⁶. La 7 decembrie 2016, Comisia s-a consultat cu experți din statele membre cu privire la diferitele opțiuni de politică din domeniile identificate în raportul privind reexaminarea EMIR¹⁷.

În general, s-a exprimat sprijinul pentru obiectivele Regulamentului EMIR de promovare a transparenței și a standardizării pieței de instrumente financiare derivate și de reducere a riscului sistemic prin intermediul cerințelor sale de bază. S-a considerat că aceste cerințe de bază – compensarea centrală, cerințele de marjă, cerințele privind atenuarea riscului operațional, raportarea și cerințele aplicabile contrapărților centrale și registrelor centrale de tranzacții – conduc la atingerea obiectivelor Regulamentului EMIR și la îndeplinirea angajamentelor sale internaționale în materie de reformă a reglementărilor. Cu toate acestea, părțile interesate au evidențiat o serie de domenii în care cerințele EMIR ar putea fi ajustate fără a se compromite îndeplinirea obiectivelor generale ale regulamentului, pentru: (i) a simplifica și spori eficiența cerințelor și (ii) a reduce costurile și sarcinile disproporționate. Propunerea ține cont de aceste contribuții ale părților interesate prin introducerea unor modificări cu țintă precisă ale EMIR, în particular prin i) o mai bună calibrare a aplicării anumitor cerințe unor entități specifice, în special contrapărților financiare mici, contrapărților nefinanciare și fondurilor de pensii, ii) eliminarea obstacolelor din calea compensării și iii) simplificarea normelor, inclusiv a cerințelor de raportare. O serie de cerințe ale părților interesate nu au putut fi reflectate în propunere din cauza nevoii de a se asigura că EMIR continuă să își atingă obiectivele de promovare a transparenței și a standardizării piețelor de instrumente financiare derivate, precum și de reducere a riscului sistemic, din cauza unor constrângeri instituționale sau din cauza includerii propunerii în cadrul REFIT. Este posibil ca alte chestiuni legate de EMIR să trebuiască analizate în continuare și tratate în timp util, ținându-se seama de evoluțiile viitoare.

3.3. Evaluarea impactului

Comisia a realizat o evaluare a impactului opțiunilor de politică relevante. Opțiunile de politică au fost evaluate prin raportare la obiectivele-cheie de sporire a proporționalității normelor care duc la sarcini administrative și la costuri de conformitate inutile fără a pune în pericol stabilitatea financiară și de creștere a transparenței pozițiilor pe instrumente financiare derivate extrabursiere și a expunerilor la acestea.

Evaluarea impactului a fost aprobată de Comitetul de analiză a reglementării (CAR) la 16 februarie 2017. Aceasta a fost transmisă CAR la 1 februarie, dar comitetul a formulat o serie de recomandări de îmbunătățire, ceea ce a făcut ca evaluarea impactului să fie retransmisă CAR la 8 februarie. Modificările introduse în evaluarea impactului pentru a se ține cont de recomandările CAR au fost următoarele:

1. Definirea problemei. Introducerea unei descrieri mai bune a cadrului juridic global al Uniunii aplicabil piețelor de instrumente financiare derivate și punerea în aplicare de către alte

¹⁵ Consultarea este disponibilă la adresa http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm.

¹⁶ Informații suplimentare sunt disponibile la adresa http://ec.europa.eu/finance/events/2016/0517-call-for-evidence/index_en.htm.

¹⁷ Informații suplimentare sunt disponibile la adresa <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=30153&no=2>.

jurisdicții a reformelor instrumentelor financiare derivate extrabursiere stabilite în cadrul G20. Includerea principalelor elemente ale anexei la evaluare în corpul principal al evaluării impactului. Efectuarea de trimiteri la datele calitative și cantitative în descrierea problemelor, pentru a ilustra amploarea acestora, în special pentru micii actori de pe piață. Explicarea motivelor pentru care nu au fost evaluate toate aspectele semnalate de părțile interesate.

2. Compromisuri politice. Menționarea explicită a stabilității financiare în opțiunile de politică, pentru evaluarea echilibrului dintre potențialele reduceri ale sarcinilor pentru participanții la piață și potențialele riscuri la adresa stabilității financiare.

3. Calcularea reducerii sarcinilor. Includerea unor date cantitative pentru calcularea reducerilor sarcinilor în cazul diverșilor participanți la piață, ținând cont de limitările existente, pentru cuantificarea reducerii totale a sarcinii. Introducerea în corpul raportului a principalelor ipoteze utilizate pentru estimarea costurilor, împreună cu rezerve suplimentare privind fiabilitatea estimărilor. Descrierea costurilor care nu au fost cuantificate.

4. Opțiuni. Optimizarea opțiunilor pentru prezentarea unor pachete alternative de măsuri.

Opțiunile avute în vedere în cadrul evaluării impactului se referă la ajustarea cu țintă precisă a dispozițiilor specifice din EMIR. Pentru a atinge obiectivele dorite, au fost identificate o serie de opțiuni de politică preferate:

- Sistemele de pensii (SP) ar trebui să beneficieze de o nouă scutire tranzitorie de la obligația de compensare, deoarece până în prezent nu s-a descoperit încă nicio soluție viabilă din punct de vedere tehnic care să faciliteze participarea SP la compensarea centrală. Spre deosebire de celelalte opțiuni evaluate, aceasta le va acorda CPC, membrilor compensatori și SP mai mult timp pentru a explora soluțiile tehnice și măsurile care să faciliteze aceste soluții, aderând în același timp la poziția susținută în EMIR, și anume aceea că obiectivul SP este efectuarea compensării centrale cât mai curând posibil.
- Ar trebui asigurată o mai bună calibrare a normelor privind calificarea contrapărților nefinanciare care fac obiectul compensării și cerințelor de marjă, prin analizarea cu mai mare atenție a naturii tranzacțiilor cu instrumentele financiare derivate desfășurate de contrapărțile nefinanciare pentru care compensarea ar trebui să fie obligatorie. Această evoluție va reduce costurile suportate de anumite contrapărți nefinanciare și nu va fi problematică din punctul de vedere al stabilității financiare. În același timp, anumite contrapărți care sunt în prezent considerate contrapărți nefinanciare, dar care în virtutea naturii activităților lor sunt contrapărți financiare (de exemplu fondurile de investiții reglementate de cadre naționale) vor fi incluse în definiția contrapărților financiare, nemaifiind, prin urmare, considerate contrapărți nefinanciare.
- Categoria contrapărților financiare mici ar trebui definită în așa fel încât contrapărțile financiare foarte mici, pentru care compensarea centrală nu este viabilă din punct de vedere economic din cauza volumului mic al activității, să nu facă obiectul obligației de compensare. Acest lucru va reduce sarcina suportată de contrapărțile financiare mici care procesează volume mici de instrumente financiare derivate, menținând în același timp obligația celorlalte contrapărți financiare mici (cele ce aparțin „categoriei 3” definite de standardele tehnice de reglementare relevante) de a efectua compensări după expirarea perioadei de tranziție stabilite în standardele tehnice de reglementare, menținându-se astfel stimulentele pentru ca CPC, membrii

compensatori și clienții acestora să dezvolte soluții pentru a integra acest tip de contrapărți financiare mici.

- Obligația raportării datelor istorice ar trebui eliminată. Acest lucru va reduce în mod semnificativ, fără a se compromite nevoile prudentiale, costurile și sarcinile suportate de contrapărți și va elimina obstacolul potențial insurmontabil de a trebui să se raporteze date care pur și simplu nu sunt disponibile. În același timp, comparativ cu situația actuală și cu normele aplicabile în prezent, acest lucru va conduce la o pierdere de date foarte limitată.
- Tranzacțiile intragrup care implică contrapărți nefinanciare ar trebui scutite de obligația de raportare. Având în vedere natura și volumul limitat al acestor tranzacții, acest lucru are avantajul de a reduce în mod semnificativ costurile și sarcinile aferente raportării pentru contrapărțile care sunt cel mai afectate în mod disproporționat de cerința în cauză, iar pierderea foarte limitată de date rezultată nu va afecta în mod semnificativ capacitatea autorităților de a monitoriza riscul sistemic de pe piețele instrumentelor financiare derivate extrabursiere.
- În cazul tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate tranzacționate la bursă („IDTB”) ar trebui introdusă raportarea unilaterală de către contrapărțile centrale. Aceasta are avantajul că raportarea IDTB-urilor va fi mult simplificată, fără un efect negativ asupra transparenței pieței de instrumente financiare derivate. Deși CPC vor avea de suportat o sarcină ceva mai mare, acestea sunt bine pregătite pentru aceasta, iar sarcina de raportare globală va scădea, întrucât cerința de raportare referitoare la IDTB-uri va fi eliminată pentru toate celelalte contrapărți.
- În cazul tranzacțiilor diferite de IDTB-uri, responsabilitatea și răspunderea juridică pentru raportarea tranzacțiilor dintre o contraparte nefinanciară mică (cu alte cuvinte care nu este supusă obligației de compensare) și o contraparte financiară ar trebui să îi revină acesteia din urmă. Acest lucru va reduce în mod semnificativ sarcina de raportare pentru contrapărțile nefinanciare mici, pentru care această sarcină este cea mai semnificativă, fără a conduce la nicio pierdere de date. De asemenea, se vor introduce astfel în EMIR norme de raportare foarte similare cu cele din Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare.
- Normele și procedurile de raportare ar trebui armonizate și mai mult, iar registrele centrale de tranzacții ar trebui să aibă obligația de a asigura calitatea datelor. Aceasta ar contribui la sporirea transparenței piețelor instrumentelor financiare derivate extrabursiere, ar facilita sarcina de monitorizare a riscului sistemic de către autoritățile relevante și ar păstra, în măsura posibilului, consecvența cu standardele internaționale în domeniu. Pe termen mediu și lung, această abordare ar face, de asemenea, să crească proporționalitatea normelor de raportare și ar reduce costurile și sarcinile.
- Ar trebui majorat plafonul cuantumului de bază al amenzii pentru nerespectarea de către registrele centrale de tranzacții a cerințelor prevăzute în EMIR. Avantajul acestei opțiuni este creșterea eficienței și efectul disuasiv al amenzilor, care este considerat necesar de autoritățile de reglementare pentru a stimula buna calitate a datelor și a asigura în același timp proporționalitatea normelor.
- Interacțiunea dintre instrumentele de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată prevăzute în EMIR, pe de o parte, și legislațiile naționale în

materie de insolvență, pe de alta, ar trebui clarificată pentru a se asigura indisponibilitatea activelor clienților în caz de insolvență.

- Principiul prestării de servicii de compensare în condiții comerciale echitabile, rezonabile și nediscriminatorii ar trebui introdus în EMIR. Aceste măsuri abordează diverse obstacole care împiedică accesul la compensare. Potențiala sarcină de reglementare suplimentară este justificată de interesul public în ceea ce privește buna funcționare a compensării centrale și respectarea obligației de compensare.

Evaluarea impactului a analizat, de asemenea, costurile și beneficiile globale ale opțiunilor preferate, pentru a reduce costurile de conformare și sarcina impusă participanților la piață, fără a se compromite stabilitatea financiară.

În timp ce EMIR are drept obiectiv general reducerea riscului sistemic prin creșterea siguranței și a eficienței pieței instrumentelor financiare derivate extrabursiere, prezenta inițiativă își propune să facă aplicarea EMIR mai eficace și mai eficientă și, printr-o mai bună calibrare a anumitor cerințe, să reducă sarcina de reglementare și de conformare suportată de participanții la piață în cazurile în care costurile conformării sunt mai mari decât beneficiile prudențiale, fără a se pune însă în pericol stabilitatea financiară. Acest lucru este în concordanță cu Agenda pentru o mai bună reglementare a Comisiei.

Deși calcularea cuantumului exact al reducerilor costurilor este împiedicată de o serie de limitări, evaluarea impactului estimează că efectul combinat al tuturor opțiunilor preferate, calculat exclusiv în scopul evaluării impactului, se traduce în reduceri ale costurilor fixe (unice) între 2,3 miliarde EUR și 6,9 miliarde EUR și ale costurilor operaționale între 1,1 miliarde EUR și 2,66 miliarde EUR. În anexa 8 la evaluarea impactului sunt prezentate în detaliu ipotezele care au stat la baza acestor estimări și limitările care afectează fiabilitatea acestora. Cele mai importante dificultăți întâmpinate la cuantificarea reducerii costurilor au fost legate de faptul că majoritatea cerințelor EMIR au început să fie aplicate recent (de exemplu obligația de compensare și cerințele de marjă), iar unele nu sunt încă aplicabile (de exemplu obligația de compensare pentru contrapărțile financiare din categoria 3). Prin urmare, estimarea reducerii costurilor se bazează pe un volum foarte limitat de date disponibile în mod public și pe informații anecdotice de pe piață, ceea ce este posibil să nu reflecte în mod exact diversitatea și specificitatea contrapărților implicate. Aceasta înseamnă, de asemenea, că estimările de reduceri ale costurilor sunt valabile numai la momentul actual. În fine, deoarece calculele s-au axat pe reducerea costurilor, unele costuri de ajustare minime nu au fost cuantificate. Acestea au fost însă descrise în detaliu din punct de vedere calitativ în anexa 7 la evaluarea impactului.

În general, întreprinderile, IMM-urile și microîntreprinderile vor beneficia în special de pe urma (i) reducerii cerințelor de reglementare în situațiile în care costurile de conformare disproporționate par să depășească beneficiile prudențiale și a (ii) ameliorării accesului la compensare. De simplificarea cerințelor de raportare vor beneficia toate contrapărțile, inclusiv IMM-urile. În plus, contrapărțile nefinanciare mici vor beneficia de faptul că tranzacțiile vor fi raportate de contrapartea financiară la tranzacție. În fine, introducerea noilor principii privind furnizarea de servicii de compensare în condiții comerciale echitabile, rezonabile și nediscriminatorii va facilita accesul la compensare pentru multe contrapărți.

Secțiunea 6 a evaluării impactului oferă o defalcare a distribuției reducerii costurilor/costurilor de ajustare minime, cu referire la toate contrapărțile.

Mai întâi, în ceea ce privește entitățile cărora li se aplică cerințele de compensare, contrapărțile nefinanciare vor avea de câștigat de pe urma unei mai mari proporționalități în aplicarea normelor privind compensarea, întrucât măsurile avute în vedere vor asigura condiții de concurență mai echitabile în ceea ce privește clasificarea contrapărților nefinanciare care intră sub incidența cerințelor de compensare și de marjă, protejându-le de costuri fixe suplimentare situate între 9,6 milioane EUR și 26,7 milioane EUR. O recalibrare a ceea ce reprezintă o contraparte financiară mică ce ar fi supusă obligației de compensare va permite contrapărților financiare (foarte) mici, pentru care compensarea centrală nu este viabilă din punct de vedere economic, să evite costuri estimate între 509,7 milioane EUR și 1,4 miliarde EUR. Sistemele de pensii și, indirect, deținătorii de polițe, vor beneficia de o nouă scutire tranzitorie de obligația de compensare, motivată de faptul că până în prezent nu s-a identificat nicio soluție de compensare viabilă din punct de vedere tehnic. Se estimează că se vor evita astfel costuri operaționale situate între 780 de milioane și 1,56 miliarde EUR. În plus, în urma modificărilor domeniului de aplicare al cerințelor de raportare, toate contrapărțile care efectuează raportări ar trebui să beneficieze de pe urma relaxării anumitor cerințe de raportare, cum ar fi eliminarea obligației de raportare a datelor istorice și raportarea tranzacțiilor IDTB. În particular, scutirea de obligația de raportare a tranzacțiilor intragrup în care una dintre contrapărți este o contraparte nefinanciară și scutirea contrapărților nefinanciare mici de obligația de a raporta tranzacțiile dintre ele și contrapărțile financiare ar trebui să reducă costurile de conformare cu reglementările legate de EMIR pentru economia reală. Estimările aproximative ale reducerii totale a costurilor de conformare cu reglementările legate de EMIR pentru întreprinderi se situează între 350 de milioane și 1,1 miliarde EUR pentru costurile operaționale și între 1,8 miliarde și 5,3 miliarde EUR pentru costurile fixe.

În al doilea rând, o mai mare transparență a pozițiilor pe instrumente financiare derivate extrabursiere și a expunerilor la aceste instrumente ar permite autorităților să identifice problemele potențiale într-un stadiu mai incipient și să ia la timp măsuri pentru prevenirea riscurilor, ceea ce ar avea efecte pozitive asupra rezilienței piețelor financiare, cu costuri de ajustare minime pentru contrapărți și registrele centrale de tranzacții.

În al treilea rând, ameliorarea accesului la compensare ar permite unui număr mai mare de participanți la piață, în special din economia reală, să își gestioneze și să își acopere riscurile și, prin reducerea probabilității șocurilor bruște și a perturbărilor activității, acest lucru ar contribui la o evoluție mai puțin volatilă a activității economice și la siguranța locurilor de muncă pentru angajații întreprinderilor respective. În particular, întreprinderile care vor continua să fie supuse obligației de compensare din cauza profilului lor de risc sistemic ar trebui să beneficieze de o reducere a costurilor fixe de 24,8 milioane până la 69,5 milioane EUR. În mod similar, beneficiile estimate pentru instituțiile financiare mici sistemice care decurg din ameliorarea accesului la compensare ar trebui să atingă 32,6-91,3 milioane EUR atunci când obligația de compensare va deveni aplicabilă. Prin urmare, aceste reduceri estimate ale costurilor vor elibera capital care va putea fi utilizat pentru investiții, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivelor uniunii piețelor de capital și ale agendei pentru creștere economică și locuri de muncă a Comisiei.

În general, nu ar trebui să existe costuri sociale și economice relevante. Simplificarea și creșterea preconizată a proporționalității normelor privind raportarea vor permite atingerea obiectivelor EMIR, reducând în același timp în mod considerabil sarcina administrativă totală suportată de contrapărțile supuse cerințelor de raportare în conformitate cu EMIR. În ceea ce privește modificarea responsabilității pentru obligația de raportare, entitățile care ar trebui să își asume obligația de raportare în viitor sunt mai bine pregătite pentru îndeplinirea acestei

sarcini și, din cauza economiilor de scară implicate, costurile agregate relevante ar trebui să scadă. În particular, CPC se vor confrunta cu costuri de ajustare minime legate de nevoia introducerii raportării privind tranzacțiile IDTB. Cu toate acestea, întrucât CPC dispun deja de un volum semnificativ de date referitoare la aceste tranzacții și au deja, în conformitate cu EMIR, obligația de a raporta toate tranzacțiile cu instrumente financiare derivate compensate la nivel central, sarcina suplimentară suportată de CPC ar fi limitată. Măsurile suplimentare pentru armonizarea calculării pragurilor de compensare și armonizarea în continuare a normelor și procedurilor de raportare ar putea implica cel mult costuri de ajustare administrative situate la un nivel limitat, în special pentru registrele centrale de tranzacții, în etapele inițiale ale punerii în aplicare, dar acestea ar trebui să conducă la creșterea eficienței și la reducerea sarcinii totale pe termen mediu și lung. Registrele centrale de tranzacții ar trebui oricum să pună în aplicare proceduri adecvate pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute în Regulamentul privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, prin urmare acțiunea de politică din cadrul EMIR avută în vedere în evaluarea impactului nu ar crea o sarcină suplimentară semnificativă. În mod similar, cerința de respectare a unor condiții comerciale echitabile, rezonabile și nediscriminatorii în ceea ce privește prestarea de servicii de compensare, de pe urma căreia vor avea de câștigat multe contrapărți, ar trebui să implice doar un nivel limitat de costuri administrative suplimentare pentru membrii compensatori.

3.4. Drepturile fundamentale

Propunerea nu va avea probabil niciun impact direct asupra drepturilor enumerate în principalele convenții ale ONU privind drepturile omului, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care este parte integrantă a tratatelor UE, și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

Prezenta propunere necesită actualizarea sau elaborarea de către ESMA a cinci standarde tehnice. Termenul pentru prezentarea standardelor tehnice este de 9 luni de la intrarea în vigoare a regulamentului. Sarcinile încredințate ESMA nu vor necesita crearea de posturi suplimentare și pot fi îndeplinite cu resursele existente.

5. ALTE ELEMENTE

5.1. Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare

Propunerea include o clauză potrivit căreia ar trebui efectuată o evaluare integrală a EMIR, cu un accent deosebit pe eficacitatea și eficiența cu care EMIR își îndeplinește obiectivele inițiale. ESMA ar trebui să informeze în privința unor elemente specifice:

- dacă au fost dezvoltate soluții viabile care să faciliteze participarea SP la compensarea centrală și impactul acestor soluții asupra nivelului compensării centrale efectuate de SP;
- impactul soluțiilor propuse asupra nivelului compensării efectuate de contrapărțile nefinanciare și o examinare a distribuției compensării în cadrul clasei contrapărților nefinanciare, în special în ceea ce privește gradul de adecvare al pragului sau pragurilor de compensare;
- impactul soluțiilor propuse asupra nivelului compensării efectuate de instituțiile financiare mici și o examinare a distribuției compensării în cadrul clasei

contrapărților financiare mici, în special în ceea ce privește gradul de adecvare al pragului sau pragurilor de compensare;

- calitatea datelor privind tranzacțiile raportate către registrele centrale de tranzacții, accesibilitatea acestor date și calitatea informațiilor primite de la registrele centrale de tranzacții;
- facilitatea accesului la compensare al tuturor contrapărților.

În principiu, această evaluare ar trebui să aibă loc la cel mult trei ani după aplicarea modificărilor introduse prin prezenta propunere. În anumite cazuri, în special în cazul sistemelor de pensii, este important să se monitorizeze permanent evoluțiile în materie de disponibilitate a soluțiilor pentru compensare.

5.2. Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii

Modificările aduse obligației de compensare (articolele 2, 4, 4a nou, 6b nou, 10, 85 și 89 din EMIR)

Contrapărțile financiare

Articolul 1 alineatul (2) litera (a) din prezenta propunere modifică articolul 4 alineatul (1) litera (a) din EMIR, astfel încât condițiile în care contractele derivate extrabursiere sunt desemnate ca fiind supuse obligației de compensare atunci când o contraparte este o contraparte financiară sunt specificate în noul articol 4a alineatul (1) al doilea paragraf. Acest nou articol este introdus prin articolul 1 alineatul (3) din prezenta propunere. Al doilea paragraf din nou articol 4a alineatul (1) stabilește pragurile de compensare pentru contractele încheiate de contrapărțile financiare prin referire la pragurile de compensare stabilite în temeiul articolului 10 alineatul (4) litera (b), astfel încât pragurile de compensare să fie aceleași ca pentru contrapărțile nefinanciare. Noul articol 4a alineatul (1) litera (b) prevede că depășirea uneia dintre valorile stabilite pentru o clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere declanșează obligația de compensare pentru toate clasele de active. În plus, alineatul (1) de la noul articol 4a explică modul de calcul al pragurilor de compensare. O contraparte financiară intră sub incidența obligației de compensare dacă poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru lunile martie, aprilie și mai depășește pragurile de compensare. Această dispoziție corespunde calculării pragurilor de compensare de către contrapărțile nefinanciare.

În fine, pentru a se asigura că definiția cuprinde toate entitățile care sunt contrapărți financiare din cauza naturii activităților lor, articolul 1 alineatul (1) introduce în definiția unei contrapărți financiare prevăzută la articolul 2 din EMIR fondurile de investiții alternative înregistrate în conformitate cu legislația națională, care sunt considerate în prezent contrapărți nefinanciare în conformitate cu EMIR, depozitarii centrali pentru instrumente financiare și entitățile special constituite în scopul securitizării. Astfel, aceste entități vor fi considerate contrapărți financiare în cadrul EMIR.

Contrapărțile nefinanciare

Articolul 1 alineatul (8) modifică articolul 10 alineatele (1) și (2) din EMIR. Alineatul (1) modificat schimbă modul de calcul al pragurilor de compensare. O contraparte nefinanciară intră sub incidența obligației de compensare dacă poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru lunile martie, aprilie și mai depășește pragurile de compensare, și nu dacă poziția sa medie mobilă pe 30 de zile lucrătoare depășește pragurile, cum este cazul în conformitate cu normele actuale din EMIR. Trimiterea la alineatul (3) înseamnă că scutirea actuală în scopuri de acoperire a riscului este păstrată astfel încât să fie incluse în calculul pragurilor numai contractele derivate extrabursiere a căror contribuție la reducerea riscurilor direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei nu poate fi măsurată în mod obiectiv.

Alineatul (1) litera (b) al doilea paragraf precizează că obligația de compensare se aplică numai clasei de active sau claselor de active pentru care a fost depășit pragul de compensare și pentru care există o obligație de compensare.

Sistemele de pensii

Articolul 1 alineatul (20) înlocuiește articolul 89 alineatul (1) primul paragraf din EMIR, pentru a prelungi cu trei ani scutirea temporară de la obligația de compensare a sistemelor de pensii, din cauza absenței unei soluții tehnice viabile pentru transferul de către sistemele de pensii a garanțiilor reale neexprimate în numerar ca marje de variație. Articolul 1 alineatul (19) litera (b) înlocuiește articolul 85 alineatul (2) din EMIR și stabilește, la literele (a), (b), (c), (d), (e) și (f), criteriile pe care Comisia trebuie să le evalueze și să le trateze în rapoartele privind progresele înregistrate în direcția unor soluții tehnice viabile, cu contribuții din partea ESMA, a EIOPA, a ABE și a CERS. Deși până în prezent diverși factori au împiedicat dezvoltarea unor astfel de soluții, Comisia consideră fezabilă dezvoltarea unor soluții tehnice viabile în termen de trei ani de la adoptarea propunerii și se așteaptă ca participanții la piață să se bazeze în acțiunile lor pe acest termen. Acest lucru este sprijinit și de speranța că anumite elemente cu efect de descurajare din domeniul reglementării care împiedică punerea la dispoziție a serviciilor de compensare pe o scară mai largă (de exemplu introducerea unor cerințe de capital bazate pe indicatorul efectului de levier) vor fi eliminate în perioada respectivă. Exclusiv pentru situația improbabilă a unor evoluții neprevăzute și semnificative, Comisia are competența de a prelungi derogarea o dată cu un termen de doi ani, prin intermediul unui act delegat, dacă circumstanțele evaluate cu atenție justifică acest lucru.

Eliminarea obligației de compensare anticipată

Articolul 1 alineatul (2) litera (b) elimină cerința, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din EMIR, de a compensa contractele derivate extrabursiere încheiate sau novate la data la care o autoritate competentă a notificat ESMA autorizarea unei CPC să compenseze o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere sau după această dată, dar înainte de data de la care produce efecte obligația de compensare, în cazul în care scadența rămasă a contractelor este superioară scadenței minime rămase stabilite printr-un regulament delegat al Comisiei privind obligațiile de compensare adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (c).

Suspendarea obligației de compensare

Articolul 1 alineatul (6) introduce în EMIR un nou articol 6b, care îi conferă Comisiei competența de a suspenda temporar, în anumite condiții și pe baza unei cereri formulate de ESMA, orice obligație de compensare și stabilește procedura de suspendare. După cum a subliniat și ESMA, această competență este necesară deoarece, în anumite situații, aplicarea continuă a obligației de compensare poate fi imposibilă (de exemplu deoarece este posibil ca CPC sau CPC care compensează cea mai mare parte a unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere să părăsească piața) sau poate avea efecte negative asupra stabilității financiare (de exemplu deoarece obligația de compensare ar împiedica acoperirea bilaterală a riscurilor pentru contrapărțile care nu au acces la piața compensărilor centrale). Astfel de evoluții pot apărea în mod neașteptat, iar procedura actuală pentru eliminarea unei obligații de compensare, care necesită modificarea unui standard tehnic de reglementare, poate fi prea lentă pentru a reacționa la circumstanțele în schimbare de pe piață sau la preocupările referitoare la stabilitatea financiară. Noua competență este supusă unor condiții strict definite, iar suspendarea ar fi limitată în timp. Procedura de eliminare permanentă a obligației de compensare rămâne neschimbată, iar acest lucru va necesita întotdeauna o modificare a unui standard tehnic de reglementare.

Modificări destinate să stimuleze compensarea și să sporească accesul la aceasta (articolele 4 și 39 din EMIR)

Articolul 1 alineatul (2) litera (c) introduce un nou alineat (3a) după alineatul (3) al articolului 4 din EMIR, potrivit căruia membrii compensatori și clienții acestora care prestează servicii de

compensare altor contrapărți sau care le oferă clienților lor posibilitatea să presteze aceste servicii altor contrapărți au obligația de a face acest lucru în condiții comerciale echitabile, rezonabile și nediscriminatorii. Comisia este împuternicită să precizeze, prin intermediul unor acte delegate, în ce constau condițiile echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.

Articolul 1 alineatul (11) introduce un nou alineat în articolul 39 din EMIR, pentru a clarifica faptul că activele care acoperă pozițiile înregistrate într-un cont nu fac parte din masa credală a unei CPC sau a unui membru compensator care ține o evidență și o contabilitate separate. Această dispoziție oferă celor care prestează servicii de compensare sau care le acordă clienților lor posibilitatea de a presta astfel de servicii certitudinea că își pot îndeplini integral angajamentele care decurg din procedurile de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată prevăzute în EMIR. Acest lucru îi stimulează să ofere acces la compensarea centrală a contractelor derivate extrabursiere sub formă de serviciu. De asemenea, dispozițiile le oferă clienților și clienților indirecti certitudinea că în cazul neîndeplinirii obligațiilor de plată de către un membru compensator sau de către un client care prestează servicii de compensare, activele lor sunt protejate și, astfel, pot fi transferate altor membri compensatori sau altor clienți care prestează servicii de compensare indirectă. Acest lucru creează stimulente suplimentare pentru compensarea centrală.

Modificări ale cerințelor privind transparența CPC (articolul 38 din EMIR)

Articolul 1 alineatul (10) adaugă la articolul 38 din EMIR alineatele (6) și (7), astfel încât CPC să aibă obligația să le furnizeze membrilor lor compensatori instrumentele necesare pentru a simula cerințele privind marja inițială [alineatul (6)], precum și o prezentare detaliată a caracteristicilor modelelor marjei inițiale pe care le utilizează [alineatul (7)].

Modificări ale tehnicilor de atenuare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere necompensate printr-o CPC (articolul 11 din EMIR)

Pentru a evita consecvențele la nivelul Uniunii în procesul de aplicare a tehnicilor de atenuare a riscurilor, articolul 1 alineatul (9) împuternicește AES să elaboreze standarde tehnice de reglementare pentru a preciza aprobarea inițială în scopuri de supraveghere din cadrul procedurilor de gestionare a riscurilor care necesită un schimb de garanții prompt, corect și segregat corespunzător, precum și modificările semnificative ale procedurilor de gestionare a riscurilor.

Modificări ale obligației de raportare (articolul 9 din EMIR)

Articolul 1 alineatul (7) litera (a) elimină cerința, prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din EMIR, de raportare a tranzacțiilor istorice, cu alte cuvinte a tranzacțiilor care nu erau în derulare la data de începere a obligației de raportare – 12 februarie 2014. În plus, se introduce în articolul 9 alineatul (1) din EMIR o dispoziție potrivit căreia tranzacțiile intragrup în care una dintre contrapărți este o contraparte nefinanciară sunt scutite de obligația de raportare.

Articolul 1 alineatul (7) litera (b) introduce un nou alineat (1a) în articolul 9. Acest nou alineat (1a) prevede normele privind obligația de raportare pentru anumite cazuri, stabilind cine este responsabil pentru raportare, inclusiv răspunderea juridică aferentă, după cum urmează:

- pentru tranzacțiile care nu sunt tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere (tranzacții tranzacționate la bursă), CPC este responsabilă – și răspunzătoare din punct de vedere juridic – de raportarea în numele ambelor contrapărți;
- pentru tranzacțiile dintre o contraparte financiară și o contraparte nefinanciară care nu face obiectul obligației de compensare, contraparta financiară este responsabilă – și răspunzătoare din punct de vedere juridic – de raportarea în numele ambelor contrapărți la tranzacție;

- societatea de administrare a unui OPCVM care este contraparte la un contract derivat extrabursier este responsabilă – și răspunzătoare din punct de vedere juridic – de raportarea în numele aceluși OPCVM;
- administratorul unui fond de investiții alternative (FIA) care este contraparte la un contract derivat extrabursier este responsabil – și răspunzător din punct de vedere juridic – de raportarea în numele acestuia.

În orice caz, contrapărțile și CPC trebuie să se asigure că informațiile referitoare la contractele derivate sunt raportate fără să apară suprapuneri. De asemenea, acestea pot delega obligația de raportare.

Articolul 1 alineatul (7) litera (c) extinde mandatul ESMA la elaborarea de standarde tehnice care să permită armonizarea în continuare a normelor și cerințelor în materie de raportare, în special a standardelor în materie de date, a metodelor și a modalităților de raportare.

Modificări destinate să asigure calitatea datelor (articolele 78 și 81 din EMIR)

Articolul 1 alineatul (16) adaugă la cerințele generale aplicabile registrelor centrale de tranzacții prevăzute la articolul 78 din EMIR cerințele de a dispune de proceduri adecvate pentru reconcilierea datelor între registrele centrale de tranzacții, de a dispune de proceduri adecvate pentru a asigura calitatea datelor raportate și de a institui politici adecvate pentru a asigura o desfășurare ordonată a transferului datelor raportate către alte registre centrale de tranzacții, atunci când acest transfer este solicitat de către o întreprindere care face obiectul obligației de raportare în conformitate cu articolul 9 sau este necesar din orice alt motiv. În plus, ESMA este împuternicită să elaboreze proceduri care să fie aplicate de către registrele centrale de tranzacții pentru validarea datelor raportate în ceea ce privește exhaustivitatea și corectitudinea, precum și pentru reconcilierea datelor între registrele centrale de tranzacții.

Articolul 1 alineatul (17) litera (b) adaugă un nou alineat (3a) la articolul 81 din EMIR, prin care se impune registrelor centrale de tranzacții să acorde contrapărților acces la toate datele raportate în numele lor, pentru a permite o verificare a exactității acestora.

Modificări ale înregistrării registrelor centrale de tranzacții (articolele 56 și 72 din EMIR)

Articolul 1 alineatul (12) litera (a) modifică articolul 56 din EMIR prin introducerea posibilității de a depune o cerere simplificată de extindere a înregistrării unui registru central de tranzacții care a fost deja înregistrat în conformitate cu Regulamentul privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare. Articolul 1 alineatul (12) literele (b) și (c) împuternicesc ESMA să elaboreze standarde tehnice pentru o cerere simplificată de extindere a înregistrării unui registru central de tranzacții, pentru evitarea suprapunerii procedurilor. Articolul 1 alineatul (14) introduce o modificare corespunzătoare în articolul 72 alineatul (1) privind taxele aplicabile atunci când un registru central de tranzacții este deja înregistrat în conformitate cu Regulamentul privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare.

Modificări ale supravegherii registrelor centrale de tranzacții (articolul 65 și anexa I din EMIR)

Amenzile pe care ESMA le poate impune registrelor centrale de tranzacții aflate sub supravegherea sa directă trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive, pentru a asigura eficacitatea competențelor de supraveghere ale ESMA. Prin urmare, articolul 1 alineatul (13) modifică articolul 65 alineatul (2) din EMIR prin majorarea limitelor superioare ale quantumului de bază al amenzilor pe care ESMA le poate impune registrelor centrale de tranzacții până la 100 000 sau 200 000, în funcție de încălcare. În plus, modificarea introduce quantumul de bază lipsă al amenzilor pentru încălcări legate de obstacolele din calea activităților de supraveghere, menționate în anexa I secțiunea IV. În cazul acestor încălcări, quantumul propus al amenzilor este de cel puțin 5 000 EUR, fără a depăși 10 000 EUR.

Articolul 1 alineatul (21) modifică anexa I la regulamentul prin introducerea în lista de încălcări conținute de aceasta a încălcărilor aferente noilor cerințe generale aplicabile registrelor centrale de tranzacții prevăzute în noul alineat (9) de la articolul 78 din EMIR, precum și a încălcării prevăzute la articolul 55 alineatul (4), referitoare la situațiile în care un registru central de tranzacții nu notifică în timp util ESMA în legătură cu modificările importante ale condițiilor sale inițiale de înregistrare.

Modificări ale cerințelor privind disponibilitatea datelor din registrele centrale de tranzacții (articolele 76a și 81 din EMIR)

Articolul 1 alineatul (15) introduce un nou articol 76a în EMIR. Autoritățile din țări terțe care au registre centrale de tranzacții primesc acces direct la datele deținute în registrele centrale de tranzacții din Uniune dacă Comisia a adoptat un act de punere în aplicare prin care a declarat că în țara terță respectivă (a) registrele centrale de tranzacții sunt autorizate în mod corespunzător, (b) un proces eficace de supraveghere și control al registrelor centrale de tranzacții are loc în mod continuu, (c) există garanții cu privire la păstrarea secretului profesional, inclusiv cu privire la protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități unor terțe părți, și acestea sunt cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament și (d) registrele centrale de tranzacții autorizate în respectiva țară terță au o obligație juridică efectivă și executorie de a acorda autorităților relevante din Uniune acces direct și imediat la date. Articolul 1 alineatul (17) introduce o modificare a articolului 81 din EMIR în ceea ce privește lista entităților cărora registrele centrale de tranzacții trebuie să le pună la dispoziție informații pentru a le permite acestora să își îndeplinească responsabilitățile și mandatele. Aceste modificări sunt necesare ca răspuns la recomandarea prezentată în revizuirea tematică reciprocă a raportării referitoare la tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere realizată în cadrul CSF în noiembrie 2015, potrivit căreia toate jurisdicțiile ar trebui, până cel târziu în iunie 2018, să dispună de un cadru juridic care să permită atât autorităților naționale, cât și celor străine accesul la datele deținute într-un registru central de tranzacții național. În același timp, este în interesul autorităților publice din Uniune să aibă acces la datele deținute de registrele centrale de tranzacții din țări terțe, pentru a dispune de o imagine completă a piețelor de instrumente financiare derivate de la nivel mondial. Modificarea are o țintă precisă și este limitată la accesul reciproc la date al autorităților publice.

Articolul 1 alineatul (17) litera (b) introduce o nouă cerință aplicabilă registrelor centrale de tranzacții, și anume aceea de a acorda contrapărților și CPC care și-au delegat obligațiile de raportare accesul la datele raportate în numele lor.

Articolul 1 alineatul (17) litera (c) extinde mandatul ESMA, conferit prin articolul 81 alineatul (5) din EMIR, de a elabora standarde tehnice de reglementare care să precizeze și să armonizeze clauzele și condițiile, modalitățile și documentele pe baza cărora registrele centrale de tranzacții trebuie să acorde acces direct și imediat entităților menționate la articolul 81 alineatul (3).

Clauza de evaluare (articolul 85 din EMIR)

Articolul 1 alineatul (19) însărcinează Comisia să evalueze EMIR și să pregătească un raport general care să fie transmis Parlamentului European și Consiliului împreună cu propunerile adecvate.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește obligația de compensare, suspendarea obligației de compensare, cerințele de raportare, tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o contraparte centrală, înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții și cerințele aplicabile registrelor centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹⁸,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁹,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²⁰,
întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului²¹ a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (UE) la 27 iulie 2012 și a intrat în vigoare la 16 august 2012. Cerințele pe care le conține, și anume compensarea centrală a contractelor derivate extrabursiere standardizate, cerințele de marjă, cerințele privind atenuarea riscului operațional pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central, obligațiile de raportare pentru contractele derivate, precum și cerințele pentru contrapărțile centrale (CPC) și pentru registrelor centrale de tranzacții (TR), contribuie la reducerea riscului sistemic prin creșterea transparenței pieței instrumentelor financiare derivate extrabursiere și la diminuarea riscului de contraparte și a riscului operațional asociate instrumentelor financiare derivate extrabursiere.
- (2) Simplificarea anumitor domenii reglementate de Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și utilizarea unei abordări mai proporționale a acestor domenii se înscriu în linia Programului Comisiei privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), care subliniază necesitatea reducerii costurilor și a simplificării, astfel încât politicile

¹⁸ JO C [...], [...], p. [...].

¹⁹ JO C [...], [...], p. [...].

²⁰ Poziția Parlamentului European din ... (JO ...) și Decizia Consiliului din ...

²¹ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrelor centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

Uniunii să își atingă obiectivele în modul cel mai eficient, și urmăresc în special reducerea sarcinilor administrative și de reglementare.

- (3) Caracterul eficient și rezilient al sistemelor post-tranzacționare și al piețelor garanțiilor reale reprezintă un element esențial pentru o bună funcționare a uniunii piețelor de capital și accentuează eforturile de sprijinire a investițiilor, a creșterii economice și a locurilor de muncă, în conformitate cu prioritățile politice ale Comisiei.
- (4) În 2015 și 2016, Comisia a efectuat două consultări publice privind aplicarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului. Comisia a primit, de asemenea, informații cu privire la aplicarea regulamentului respectiv din partea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe („ESMA”), a Comitetului european pentru risc sistemic („CERS”) și a Sistemului European al Băncilor Centrale („SEBC”). Din aceste consultări publice a reieșit că părțile interesate susțin obiectivele Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și că nu este necesară nicio revizuire majoră a regulamentului respectiv. La 23 noiembrie 2016, Comisia a adoptat un raport privind reexaminarea regulamentului, în conformitate cu articolul 85 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Deși încă nu sunt pe deplin aplicabile toate dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și, prin urmare, o evaluare cuprinzătoare a regulamentului nu este încă posibilă, raportul a identificat domenii în care sunt necesare măsuri specifice pentru a se garanta că obiectivele Regulamentului (UE) nr. 648/2012 sunt atinse într-un mod mai proporțional, mai eficient și mai eficace.
- (5) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui să acopere toate contrapărțile financiare care pot prezenta riscuri sistemice importante pentru sistemul financiar. Definiția contrapărților financiare ar trebui, prin urmare, să fie modificată.
- (6) Contrapărțile financiare al căror volum de activitate pe piețele instrumentelor financiare derivate extrabursiere este prea redus pentru a prezenta un risc sistemic important pentru sistemul financiar și este, de asemenea, prea redus pentru ca procesul de compensare centrală să fie viabil din punct de vedere economic ar trebui să fie exceptate de la obligația de compensare, dar să aibă în continuare obligația de a face schimb de garanții reale pentru a atenua orice risc sistemic. Cu toate acestea, depășirea pragului de compensare, de către o contraparte financiară, pentru cel puțin o clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere ar trebui să declanșeze aplicarea obligației de compensare pentru toate clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere, având în vedere interconectarea dintre contrapărțile financiare și posibilele riscuri sistemice pentru sistemul financiar care pot apărea în cazul în care contractele derivate respective nu sunt compensate la nivel central.
- (7) Contrapărțile nefinanciare sunt mai puțin interconectate decât contrapărțile financiare. De asemenea, ele desfășoară adesea activități având drept obiect o singură clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere. Prin urmare, activitatea acestora reprezintă în mai mică măsură un risc sistemic pentru sistemul financiar decât activitatea contrapărților financiare. Domeniul de aplicare al obligației de compensare pentru contrapărțile nefinanciare ar trebui, prin urmare, să fie restrâns, astfel încât aceste contrapărți nefinanciare să fie supuse obligației de compensare numai în ceea ce privește clasa de active sau clasele de active care depășesc pragul de compensare, dar să fie în continuare obligate să facă schimb de garanții reale atunci când oricare dintre pragurile de compensare este depășit.
- (8) Cerința de a compensa anumite contracte derivate extrabursiere încheiate înainte de intrarea în vigoare a obligației de compensare creează insecuritate juridică și dificultăți

operaționale, beneficiile fiind însă limitate. Mai precis, cerința respectivă creează costuri și eforturi suplimentare pentru contrapărțile la contractele respective și poate, de asemenea, afecta buna funcționare a pieței, fără însă a avea drept rezultat o îmbunătățire semnificativă în ceea ce privește aplicarea uniformă și coerentă a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 sau instituirea unor condiții de concurență echitabile pentru participanții la piață. Prin urmare, această cerință ar trebui eliminată.

- (9) Contrapărțile al căror volum de activitate pe piețele instrumentelor financiare derivate extrabursiere este limitat se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește accesul la compensarea centrală, fie că sunt clienți ai unui membru compensator, fie că recurg la mecanisme indirecte de compensare. Cerința ca membrii compensatori să faciliteze serviciile de compensare indirectă în condiții comerciale rezonabile nu este, prin urmare, eficientă. Membrii compensatori și clienții membrilor compensatori care prestează servicii de compensare în mod direct – către alte contrapărți – sau în mod indirect – permițând clienților lor să presteze aceste servicii către alte contrapărți – ar trebui, prin urmare, să aibă obligația, formulată în mod explicit, să facă acest lucru în condiții comerciale echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.
- (10) Ar trebui să existe posibilitatea suspendării obligației de compensare în anumite situații. În primul rând, respectiva suspendare ar trebui să fie posibilă atunci când criteriile pe baza cărora o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere a fost supusă obligației de compensare nu mai sunt îndeplinite. Se poate vorbi de o astfel de situație atunci când o clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere devine neadecvată pentru compensarea centrală obligatorie sau atunci când a survenit o modificare semnificativă a unuia dintre aceste criterii în ceea ce privește o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere. Suspendarea obligației de compensare ar trebui, de asemenea, să fie posibilă în cazul în care o CPC nu mai oferă un serviciu de compensare pentru o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru un anumit tip de contraparte, iar alte CPC nu pot interveni suficient de rapid pentru a prelua respectivele servicii de compensare. În sfârșit, suspendarea obligației de compensare ar trebui să fie posibilă, de asemenea, în cazul în care se consideră că acest lucru este necesar pentru a se evita o amenințare gravă la adresa stabilității financiare din Uniune.
- (11) Raportarea tranzacțiilor istorice s-a dovedit a fi dificilă, din cauza lipsei anumitor informații de raportat care nu trebuiau raportate înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, dar care sunt obligatorii acum. Acest lucru a condus la o rată ridicată a erorilor de raportare și la o calitate slabă a datelor raportate, în timp ce sarcina aferentă raportării tranzacțiilor respective este semnificativă. Prin urmare, este foarte probabil ca respectivele date istorice să rămână neutilizate. În plus, până când data-limită de raportare a tranzacțiilor istorice devine aplicabilă, o parte dintre aceste tranzacții vor fi expirat deja și, odată cu ele, la fel și expunerile și riscurile aferente. Pentru a remedia această situație, cerința de a raporta tranzacțiile istorice ar trebui să fie eliminată.
- (12) Tranzacțiile intragrup care implică contrapărți nefinanciare reprezintă un procent relativ mic din toate tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere și sunt utilizate în principal pentru acoperirea internă în cadrul grupurilor. Prin urmare, aceste tranzacții nu contribuie în mod semnificativ la riscul sistemic și nici la interconectare, însă obligația de a raporta tranzacțiile respective impune costuri și sarcini importante pentru contrapărțile nefinanciare. Tranzacțiile intragrup în care cel puțin una dintre contrapărți este o contraparte nefinanciară ar trebui, prin urmare, să fie scutite de obligația de raportare.

- (13) Obligația de a raporta contractele derivate tranzacționate la bursă impune o sarcină considerabilă asupra contrapărților, din cauza volumului ridicat de contracte derivate tranzacționate la bursă care sunt încheiate zilnic. În plus, deoarece Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului²² impune obligația ca fiecare contract derivat tranzacționat la bursă să fie compensat de o CPC, CPC dețin deja cea mai mare a informațiilor privind aceste contracte. Pentru a reduce sarcina de raportare a contractelor derivate tranzacționate la bursă, responsabilitatea – inclusiv răspunderea juridică – în ceea ce privește raportarea contractelor derivate tranzacționate la bursă în numele ambelor contrapărți ar trebui să îi revină CPC, care ar trebui să asigure și corectitudinea informațiilor raportate.
- (14) Pentru a reduce sarcina de raportare pentru contrapărțile nefinanciare mici, contrapartea financiară ar trebui să fie responsabilă – și răspunzătoare din punct de vedere juridic – de raportarea atât în nume propriu, cât și în numele contrapărții nefinanciare care nu este supusă obligației de compensare, a informațiilor privind contractele derivate extrabursiere încheiate de acea contraparte nefinanciară, precum și de asigurarea corectitudinii informațiilor raportate.
- (15) Ar trebui determinată, de asemenea, responsabilitatea raportării contractelor derivate. Prin urmare, ar trebui specificat faptul că societatea de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare („OPCVM”) este responsabilă – și răspunzătoare din punct de vedere juridic – de raportarea în numele acelui OPCVM a informațiilor privind contractele derivate extrabursiere încheiate de respectivul OPCVM, precum și de asigurarea corectitudinii informațiilor raportate. În mod similar, administratorul unui fond de investiții alternative („FIA”) ar trebui să fie responsabil – și răspunzător din punct de vedere juridic – de raportarea în numele acelui FIA a informațiilor privind contractele derivate extrabursiere încheiate de respectivul FIA, precum și de asigurarea corectitudinii informațiilor raportate.
- (16) Pentru a se evita consecvențele pe teritoriul Uniunii în ceea ce privește aplicarea tehnicilor de atenuare a riscurilor, supraveghetorii ar trebui să aprobe unele proceduri de gestionare a riscurilor care să impună schimbul prompt, corect și segregat corespunzător al garanțiilor reale ale contrapărților, precum și orice modificare semnificativă a acestor proceduri, înainte ca acestea să fie aplicate.
- (17) Pentru a spori transparența și previzibilitatea marjelor inițiale și pentru a împiedica CPC să își modifice modelele marjei inițiale într-un mod care s-ar putea dovedi prociclic, CPC ar trebui să le furnizeze membrilor lor compensatori instrumentele necesare pentru a simula cerințele privind marja inițială și o prezentare detaliată a modelelor marjei inițiale pe care le utilizează. Acest obiectiv este în concordanță cu standardele internaționale publicate de Comitetul pentru infrastructuri de plăți și de piață și de Consiliul Organizației Internaționale a Reglementatorilor de Valori Mobiliare și în special cu cadrul de informare publicat în decembrie 2012²³ și cu standardele cantitative de informare publice pentru contrapărțile centrale publicate în 2015²⁴, care sunt relevante pentru promovarea unei bune înțelegeri a riscurilor și a costurilor implicate în orice participare a membrilor compensatori la o CPC și pentru sporirea transparenței CPC față de participanții la piață.

²² Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

²³ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf>

²⁴ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf>

- (18) Există în continuare incertitudini în ceea ce privește măsura în care activele deținute în conturi colective sau în conturi individuale segregate sunt indisponibile în caz de insolvență. Prin urmare, nu este clar în ce cazuri CPC pot, cu suficientă securitate juridică, transfera poziții ale clienților în cazul în care un membru compensator nu își îndeplinește obligațiile de plată sau în ce cazuri CPC pot, cu suficientă securitate juridică, plăti venitul încasat dintr-o lichidare direct clienților. Pentru a stimula compensarea și a îmbunătăți accesul la aceasta, normele referitoare la indisponibilitatea activelor și a pozițiilor respective în caz de insolvență ar trebui să fie clarificate.
- (19) Amenzile pe care ESMA le poate impune registrelor centrale de tranzacții aflate sub supravegherea sa directă ar trebui să fie eficiente, proporționale și suficient de disuasive pentru a asigura eficacitatea competențelor de supraveghere ale ESMA și a spori transparența pozițiilor pe instrumente financiare derivate extrabursiere și a expunerilor la aceste instrumente. Cuantumul amenzilor prevăzute inițial în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu s-au dovedit a fi suficient de disuasive, având în vedere cifra de afaceri actuală a registrelor centrale de tranzacții, ceea ce ar putea limita eficacitatea competențelor de supraveghere conferite ESMA prin regulamentul respectiv în ceea ce privește registrele centrale de tranzacții. Limita superioară a cuantumului de bază al amenzilor ar trebui, prin urmare, majorată.
- (20) Autoritățile din țările terțe ar trebui să aibă acces la datele raportate către registrele centrale de tranzacții ale Uniunii în cazul în care anumite condiții care garantează prelucrarea datelor respective sunt îndeplinite de către țările terțe și în cazul în care țările terțe respective prevăd o obligație juridică efectivă și executorie care acordă autorităților Uniunii acces direct la datele raportate către registrele centrale de tranzacții din țările terțe respective.
- (21) Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵ prevede o procedură de înregistrare simplificată pentru registrele centrale de tranzacții care sunt deja înregistrate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și care doresc să extindă înregistrarea respectivă pentru a-și presta serviciile și în domeniul operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare. O procedură de înregistrare simplificată similară ar trebui instituită pentru înregistrarea registrelor centrale de tranzacții care sunt deja înregistrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/2365 și care doresc să extindă înregistrarea respectivă pentru a-și presta serviciile și în domeniul contractelor derivate.
- (22) Calitatea și transparența nesatisfăcătoare ale datelor produse de registrele centrale de tranzacții îngreunează sarcina entităților care au acces la datele respective de a le utiliza pentru a monitoriza piețele instrumentelor financiare derivate și împiedică autoritățile de reglementare și de supraveghere să identifice în timp util riscurile la adresa stabilității financiare. Pentru a îmbunătăți calitatea și transparența datelor și a alinia cerințele de raportare prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la cele din Regulamentul (UE) 2015/2365 și din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, este necesară o mai bună armonizare a normelor și a cerințelor de raportare și în special o mai bună armonizare a standardelor în materie de date, a metodelor și a modalităților de raportare, precum și a procedurilor care urmează să fie aplicate de registrele centrale

²⁵ Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

de tranzacții pentru validarea datelor raportate în ceea ce privește exhaustivitatea și corectitudinea acestora; este necesară, de asemenea, reconcilierea datelor cu cele din alte registre centrale tranzacții. În plus, registrele centrale de tranzacții ar trebui să acorde, la cerere, accesul contrapărților la toate datele raportate în numele lor, pentru a le permite acestora să verifice corectitudinea datelor respective.

- (23) În ceea ce privește serviciile prestate de registrele centrale de tranzacții, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 a instituit un mediu concurențial. Prin urmare, contrapărțile ar trebui să aibă posibilitatea de a alege registrul central de tranzacții căruia doresc să îi transmită rapoartele și ar trebui să poată trece de la un registru la altul în cazul în care doresc acest lucru. Pentru a facilita această trecere și pentru a asigura disponibilitatea continuă a datelor fără suprapuneri, registrele centrale de tranzacții ar trebui să instituie politici adecvate pentru a asigura o desfășurare ordonată a transferului datelor raportate către alte registre centrale de tranzacții, atunci când acest transfer este solicitat de către o întreprindere care este supusă obligației de raportare.
- (24) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 prevede că obligația de compensare nu ar trebui să se aplice sistemelor de pensii (SP) până când nu se dezvoltă o soluție tehnică adecvată de către CPC pentru transferul de garanții reale neexprimate în numerar ca marje de variație. Deoarece nicio soluție viabilă care să faciliteze compensarea la nivel central de către SP nu a fost dezvoltată până în prezent, această derogare temporară ar trebui prelungită, astfel încât să se aplice pentru o perioadă suplimentară de trei ani. Cu toate acestea, compensarea centrală ar trebui să rămână obiectivul final, având în vedere că evoluțiile de pe piață și cele în materie de reglementare din prezent le permit participanților la piață să dezvolte soluții tehnice adecvate în acest termen. Cu sprijinul ESMA, al ABE, al Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale („EIOPA”) și al CERS, Comisia ar trebui să monitorizeze progresele înregistrate de CPC, membrii compensatori și SP în direcția identificării unor soluții viabile care să faciliteze participarea SP la procesul de compensare centrală și să pregătească un raport cu privire la aceste progrese. Acest raport ar trebui, de asemenea, să acopere soluțiile și costurile aferente pentru SP, ținând astfel seama de evoluțiile de pe piață și de cele în materie de reglementare, cum ar fi modificările în ceea ce privește tipurile de contrapărți financiare care sunt supuse obligației de compensare. Pentru a acoperi și evoluțiile neprevăzute la momentul adoptării prezentului regulament, Comisia ar trebui să fie împuternicită să prelungească această derogare pentru încă doi ani, după ce a evaluat cu atenție necesitatea unei astfel de prelungiri.
- (25) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește precizarea criteriilor conform cărora condițiile comerciale referitoare la prestarea de servicii de compensare sunt considerate a fi echitabile, rezonabile și nediscriminatorii și în ceea ce privește prelungirea perioadei în care obligația de compensare nu ar trebui să se aplice SP.
- (26) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește accesul autorităților relevante ale țărilor terțe la informațiile conținute în registrele centrale de tranzacții ale Uniunii, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în

conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶.

- (27) Pentru a asigura armonizarea consecventă a normelor privind procedurile de atenuare a riscurilor, înregistrarea registrelor centrale de tranzacții și cerințele de raportare, Comisia ar trebui să adopte proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ABE, EIOPA și ESMA în ceea ce privește procedurile în materie de supraveghere menite să asigure validarea inițială și continuă a procedurilor de gestionare a riscurilor care necesită un schimb de garanții reale prompt, corect și segregat corespunzător, detaliile cu privire la o cerere simplificată de extindere a înregistrării unui registru central de tranzacții care a fost deja înregistrat în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/2365, detaliile cu privire la procedurile care urmează să fie aplicate de registrele centrale de tranzacții pentru a verifica respectarea cerințelor de raportare de către contrapartea raportoare sau de către entitatea care transmite raportul, exhaustivitatea și corectitudinea informațiilor raportate și detaliile cu privire la procedurile vizând reconcilierea datelor între registrele centrale de tranzacții. Comisia ar trebui să adopte prin acte delegate respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare, în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷, cu Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸ și cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹.
- (28) De asemenea, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, standardele tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA, în conformitate cu articolul 291 din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în ceea ce privește standardele în materie de date pentru informațiile care trebuie raportate pentru diferitele clase de instrumente financiare derivate, precum și metodele și modalitățile de raportare.
- (29) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume asigurarea proporționalității normelor care duc la sarcini administrative și costuri de asigurare a conformității inutile fără a pune în pericol stabilitatea financiară și creșterea transparenței pozițiilor pe instrumente financiare derivate extrabursiere și a expunerilor la acestea, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul

²⁶ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12)

²⁸ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

²⁹ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

- (30) Aplicarea anumitor dispoziții din prezentul regulament ar trebui amânată pentru a stabili toate măsurile de punere în aplicare esențiale și a permite participanților la piață să ia măsurile necesare în scopul conformității.
- (31) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰ și a formulat un aviz la data de [...].
- (32) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2, punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. «contraparte financiară» înseamnă o firmă de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului³¹, o instituție de credit autorizată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o întreprindere de asigurare sau reasigurare autorizată în conformitate cu Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului³², un OPCVM autorizat în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale în sensul articolului 6 litera (a) din Directiva 2003/41/CE, un FIA astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, un depozitar central de titluri de valoare autorizat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului³³ și o entitate special constituită în scopul securitizării astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 66 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴.”

- (2) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) La alineatul (1), litera (a) se modifică după cum urmează:
 - (i) punctele (i)-(iv) se înlocuiesc cu următorul text:

³⁰ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

³¹ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

³² Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

³³ Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

³⁴ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

- „(i) între două contrapărți financiare care sunt supuse condițiilor menționate la articolul 4a alineatul (1) al doilea paragraf;
 - (ii) între o contraparte financiară care este supusă condițiilor prevăzute la articolul 4a alineatul (1) al doilea paragraf și o contraparte nefinanciară care este supusă condițiilor menționate la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf;
 - (iii) între două contrapărți nefinanciare care sunt supuse condițiilor menționate la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf;
 - (iv) între o contraparte financiară care este supusă condițiilor prevăzute la articolul 4a alineatul (1) al doilea paragraf sau o contraparte nefinanciară care este supusă condițiilor prevăzute la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf, pe de o parte, și o entitate stabilită într-o țară terță care ar fi supusă obligației de compensare dacă ar fi stabilită în Uniune, pe de altă parte;”;
- (b) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) „au fost încheiate sau novate la sau după data de la care obligația de compensare produce efecte.”;
- (c) se introduce următorul alineat (3a):
- „(3a) Membrii compensatori și clienții care prestează servicii de compensare, în mod direct sau indirect, prestează aceste servicii în condiții comerciale echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.
- Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 82 pentru a preciza criteriile conform cărora condițiile comerciale menționate la primul paragraf sunt considerate a fi echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.”;
- (3) Se introduce următorul articol 4a:

„Articolul 4a

Contrapărțile financiare care sunt supuse obligației de compensare

1. O contraparte financiară care deține poziții în cadrul unor contracte derivate extrabursiere calculează, în fiecare an, poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru lunile martie, aprilie și mai, în conformitate cu alineatul (3).

În cazul în care rezultatul calculului respectiv depășește pragurile de compensare prevăzute la articolul 10 alineatul (4) litera (b), contrapartea financiară:

- (a) notifică imediat în acest sens ESMA și autoritatea competentă relevantă;
 - (b) este supusă obligației de compensare prevăzute la articolul 4 pentru viitoarele contracte derivate extrabursiere, indiferent de clasa sau de clasele de active pentru care a fost depășit pragul de compensare;
 - (c) compensează contractele menționate la litera (b) în termen de patru luni de la data la care începe să fie supusă obligației de compensare.
2. O contraparte financiară care este supusă obligației de compensare în conformitate cu alineatul (1) și care demonstrează ulterior autorității competente relevante că poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru lunile martie, aprilie și mai ale unui anumit

an nu mai depășește pragul de compensare menționat la alineatul (1) încetează să mai fie supusă obligației de compensare prevăzute la articolul 4.

3. Atunci când calculează pozițiile menționate la alineatul (1), contrapartea financiară include toate contractele derivate extrabursiere încheiate de ea însăși sau de alte entități din cadrul grupului căruia îi aparține.”;

- (4) La articolul 5 alineatul (2), litera (c) se elimină;
- (5) La articolul 6 alineatul (2), litera (e) se elimină;
- (6) Se introduce următorul articol 6b:

„Articolul 6b

Suspendarea obligației de compensare în alte situații decât în caz de rezoluție

1. În alte cazuri decât cele menționate la articolul 6a alineatul (1), ESMA îi poate solicita Comisiei să suspende obligația de compensare menționată la articolul 4 alineatul (1) pentru o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru un anumit tip de contraparte, în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) clasa de instrumente financiare derivate extrabursiere nu mai este adecvată pentru compensarea centrală, pe baza criteriilor menționate la alineatul (4) primul paragraf și la articolul 5 alineatul (5);
- (b) există probabilitatea ca o CPC să înceteze să compenseze acea clasă specifică de instrumente financiare derivate extrabursiere și nicio altă CPC nu este în măsură să compenseze acea clasă specifică de instrumente financiare derivate extrabursiere fără întrerupere;
- (c) suspendarea obligației de compensare pentru o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru un anumit tip de contraparte este necesară pentru a se evita sau a se aborda o amenințare gravă la adresa stabilității financiare în Uniune, iar suspendarea respectivă este proporțională cu acest obiectiv.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, ESMA consultă CERS înainte de formularea solicitării menționate la paragraful respectiv.

În cazul în care îi solicită Comisiei să suspende obligația de compensare menționată la articolul 4 alineatul (1), ESMA furnizează motivele acestei solicitări și prezintă dovezi ale faptului că cel puțin una dintre condițiile prevăzute la primul paragraf sunt îndeplinite.

2. Solicitarea menționată la alineatul (1) nu se face publică.

3. În termen de 48 de ore de la solicitarea menționată la alineatul (1) și pe baza motivelor și a dovezilor furnizate de ESMA, Comisia fie suspendă obligația de compensare pentru clasa specifică de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru tipul specific de contraparte la care se face referire la alineatul (1), fie refuză suspendarea solicitată.

4. Decizia Comisiei de a suspenda obligația de compensare se comunică ESMA și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pe site-ul web al Comisiei și în registrul public menționat la articolul 6.

5. Suspendarea obligației de compensare în temeiul prezentului articol este valabilă pentru o perioadă de trei luni de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

6. Comisia poate prelungi perioada de suspendare menționată la alineatul (5), după ce a consultat ESMA în acest sens, cu perioade suplimentare de câte trei luni, durata totală a suspendării neputând depăși douăsprezece luni. Prelungirea suspendării se publică în conformitate cu articolul 4.

În sensul primului paragraf, Comisia informează ESMA cu privire la intenția sa de a prelungi suspendarea obligației de compensare. ESMA emite un aviz cu privire la prelungirea suspendării în termen de 48 de ore de la notificare.”;

(7) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Contrapărțile și CPC se asigură că informațiile referitoare la orice contract derivat pe care l-au încheiat și la orice modificare sau încetare a contractului sunt raportate în conformitate cu alineatul (1a) către un registru central de tranzacții înregistrat în conformitate cu articolul 55 sau recunoscut în conformitate cu articolul 77. Aceste informații se transmit cel târziu în ziua lucrătoare următoare încheierii, modificării sau încetării contractului.

Obligația de raportare se aplică în cazul contractelor derivate care:

- (a) au fost încheiate înainte de 12 februarie 2014 și care sunt în derulare la data respectivă;
- (b) au fost încheiate la 12 februarie 2014 sau după această dată.

Obligația de raportare nu se aplică în cazul tranzacțiilor intragrup menționate la articolul 3 în cazul în care una dintre contrapărți este o contraparte nefinanciară.”;

(b) se introduce următorul alineat (1 a):

„(1a) Informațiile referitoare la contractele derivate menționate la alineatul (1) sunt raportate după cum urmează:

- (a) CPC este responsabilă de raportarea în numele ambelor contrapărți a informațiilor referitoare la contractele derivate care nu sunt contracte derivate extrabursiere, precum și de asigurarea corectitudinii informațiilor raportate;
- (b) contrapărțile financiare sunt responsabile de raportarea în numele ambelor contrapărți a informațiilor referitoare la contractele derivate extrabursiere încheiate cu o contraparte nefinanciară care nu este supusă condițiilor prevăzute la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf, precum și de asigurarea corectitudinii informațiilor raportate;
- (c) societatea de administrare a unui OPCVM este responsabilă de raportarea informațiilor referitoare la contractele derivate extrabursiere la care acel OPCVM este contraparte, precum și de asigurarea corectitudinii informațiilor raportate;
- (d) administratorul unui FIA este responsabil de raportarea informațiilor referitoare la contractele derivate extrabursiere la care acel FIA este contraparte, precum și de asigurarea corectitudinii informațiilor raportate;

- (e) contrapărțile și CPC se asigură că informațiile referitoare la contractele lor derivate sunt raportate corect și fără suprapuneri.

Contrapărțile și CPC care sunt supuse obligației de raportare menționate la alineatul (1) pot delega această obligație de raportare.”;

- (c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru a se asigura condiții uniforme de aplicare a dispozițiilor alineatelor (1) și (3), ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica:

- (a) standardele în materie de date și formatele aplicabile informațiilor care trebuie raportate, care trebuie să includă cel puțin următoarele:
- (i) identificatorii internaționali ai entităților juridice („LEI”);
 - (ii) numerele internaționale de identificare a valorilor mobiliare („ISIN”);
 - (iii) identificatorii unici ai tranzacțiilor („UTI”);
- (b) metodele și modalitățile de raportare;
- (c) frecvența rapoartelor;
- (d) data până la care trebuie declarate contractele derivate, inclusiv orice introducere treptată a obligației în ceea ce privește contractele încheiate înainte de data de la care se aplică obligația de raportare.

La elaborarea respectivelor proiecte de standarde tehnice, ESMA ține seama de evoluțiile internaționale și de standardele convenite la nivelul Uniunii sau la nivel mondial, precum și de consecvența acestora cu cerințele de raportare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2015/2365* și la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de *[OP: vă rugăm să introduceți data – 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

* Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

- (8) La articolul 10, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) O contraparte nefinanciară care deține poziții în cadrul unor contracte derivate extrabursiere calculează, în fiecare an, poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru lunile martie, aprilie și mai, în conformitate cu alineatul (3).

În cazul în care rezultatul calculului respectiv depășește pragurile de compensare prevăzute la alineatul (4) litera (b), respectiva contraparte nefinanciară:

- (a) notifică imediat în acest sens ESMA și autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5);

- (b) este supusă obligației de compensare prevăzute la articolul 4 pentru viitoarele contracte derivate extrabursiere în ceea ce privește clasa sau clasele de active pentru care a fost depășit pragul de compensare;
- (c) compensează contractele menționate la litera (b) în termen de patru luni de la data la care începe să fie supusă obligației de compensare.
2. O contraparte nefinanciară care este supusă obligației de compensare în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf și care demonstrează ulterior autorității desemnate în conformitate cu alineatul (5) că poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru lunile martie, aprilie și mai ale unui anumit an nu mai depășește pragul de compensare menționat la alineatul (1) încetează să mai fie supusă obligației de compensare prevăzute la articolul 4.”;
- (9) Articolul 11 alineatul (15) se modifică după cum urmează:
- (a) Litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) procedurile de gestionare a riscurilor, inclusiv nivelul și tipul garanției reale și mecanismele de segregare menționate la alineatul (3), precum și procedurile conexe în materie de supraveghere menite să asigure validarea inițială și continuă a respectivelor proceduri de gestionare a riscurilor;”;
- (b) Prima teză a celui de al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „AES prezintă Comisiei aceste proiecte comune de standarde tehnice de reglementare până la data de [OP: vă rugăm să introduceți data – 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].”;
- (10) La articolul 38 se adaugă următoarele alineate (6) și (7):
- „(6) O CPC furnizează membrilor săi compensatori un instrument de simulare care să le permită să determine quantumul, pe o bază brută, al marjei inițiale suplimentare de care CPC poate avea nevoie atunci când compensează o nouă tranzacție. Acest instrument trebuie să fie accesibil numai printr-un acces securizat, iar rezultatele simulării nu sunt obligatorii.
7. O CPC furnizează membrilor săi compensatori informații privind modelele de calculare a marjei inițiale pe care le utilizează. Informațiile respective îndeplinesc toate condițiile următoare:
- (a) explică în mod clar structura modelului de calculare a marjei inițiale și modul în care aceasta funcționează;
- (b) descriu în mod clar principalele ipoteze și limitări ale modelului de calculare a marjei inițiale și circumstanțele în care aceste ipoteze nu mai sunt valabile;
- (c) sunt susținute de documente justificative.”;
- (11) La articolul 39 se adaugă următorul alineat (11):
- „(11) În cazul în care cerința menționată la alineatul (9) este respectată, activele și pozițiile înregistrate în aceste conturi nu sunt considerate ca făcând parte din masa credală a CPC sau a membrului compensator.”;
- (12) Articolul 56 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) În sensul articolului 55 alineatul (1), registrele centrale de tranzacții depun la ESMA oricare dintre următoarele elemente:

- (a) o cerere de înregistrare;
 - (b) o cerere de extindere a înregistrării în cazul în care registrul central de tranzacții este deja înregistrat în temeiul capitolului III din Regulamentul (UE) 2015/2365.”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la următoarele:

- (a) detaliile cererii de înregistrare menționate la alineatul (1) litera (a);
- (b) detaliile cererii simplificate de extindere a înregistrării menționate la alineatul (1) litera (b);

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de *[OP: vă rugăm să introduceți data – 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

- (c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru a se asigura condiții uniforme de aplicare a dispozițiilor alineatului (1), ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza următoarele elemente:

- (a) formatul cererii de înregistrare menționate la alineatul (1) litera (a);
- (b) formatul cererii de extindere a înregistrării menționate la alineatul (1) litera (b);

În ceea ce privește litera (b) de la primul paragraf, ESMA elaborează un format simplificat.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de *[OP: vă rugăm să introduceți data – 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

- (13) Articolul 65 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

- (a) la litera (a), „20 000 EUR” se înlocuiește cu „200 000 EUR”;
- (b) la litera (b), „10 000 EUR” se înlocuiește cu „100 000 EUR”;
- (c) se introduce următoarea literă (c):

„(c) pentru încălcările menționate în anexa I secțiunea IV, cuantumul amenzilor este de minimum 5 000 EUR și de maximum 10 000 EUR.”;

- (14) La articolul 72, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Taxele aplicate unui registru central de tranzacții acoperă toate costurile administrative suportate de ESMA pentru activitățile sale de înregistrare și de

supraveghere și sunt proporționale cu cifra de afaceri a respectivului registru central de tranzacții și cu tipul înregistrării și al supravegherii exercitate.”;

(15) Se introduce următorul articol 76 a:

„Articolul 76 a

Acces direct reciproc la date

1. În cazul în care acest lucru este necesar pentru exercitarea atribuțiilor care le revin, autoritățile relevante din țările terțe în care se află unul sau mai multe registre centrale de tranzacții au acces direct la informațiile din registrele centrale de tranzacții stabilite în Uniune, cu condiția ca Comisia să fi adoptat un act de punere în aplicare în acest sens în conformitate cu alineatul (2).

2. În urma prezentării unei cereri de către autoritățile menționate la alineatul (1), Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2), pentru a stabili dacă toate condițiile următoare sunt îndeplinite de cadrul juridic al țării terțe al autorității solicitante:

- (a) registrele centrale de tranzacții stabilite în respectiva țară terță sunt autorizate în mod corespunzător;
- (b) în țara terță respectivă are loc în mod continuu o supraveghere eficace a registrelor centrale de tranzacții și un control eficace al executării obligațiilor lor;
- (c) există garanții cu privire la protecția secretului profesional, iar garanțiile respective sunt cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament, inclusiv în ceea ce privește protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități unor terțe părți;
- (d) registrele centrale de tranzacții autorizate în respectiva țară terță au o obligație juridică efectivă și executorie de a acorda entităților menționate la articolul 81 alineatul (3) acces direct și imediat la date.”;

(16) La articolul 78 se adaugă următoarele alineate (9) și (10):

„(9) Registrele centrale de tranzacții instituie următoarele proceduri și politici:

- (a) procedurile vizând reconcilierea efectivă a datelor între registrele centrale de tranzacții;
- (b) procedurile de garantare a exhaustivității și a corectitudinii datelor raportate;
- (c) politicile privind transferul ordonat al datelor către alte registre centrale de tranzacții dacă acesta este solicitat de contrapărți sau de CPC menționate la articolul 9 sau în orice situație în care acest transfer este necesar.

(10) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la:

- (a) procedurile vizând reconcilierea datelor între registrele centrale de tranzacții;
- (b) procedurile care trebuie aplicate de registrele centrale de tranzacții pentru a verifica respectarea de către contrapartea raportoare sau de către entitatea care transmite raportul a cerințelor de raportare și pentru a verifica exhaustivitatea și corectitudinea informațiilor raportate în temeiul articolului 9.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de *[OP: vă rugăm să introduceți data – 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(17) Articolul 81 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) se adaugă următoarea literă (q):

„(q) autoritățile relevante ale unei țări terțe cu privire la care a fost adoptat un act de punere în aplicare în temeiul articolului 76 litera (a);”;

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3 a) Registrele centrale de tranzacții furnizează contrapărților și CPC menționate la articolul 9 alineatul (1a) al doilea paragraf informațiile raportate în numele lor.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea membrilor SEBC, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează următoarele:

(a) informațiile care urmează a fi publicate sau puse la dispoziție în conformitate cu alineatele (1) și (3);

(b) frecvența publicării informațiilor menționate la alineatul (1);

(c) standardele operaționale necesare pentru agregarea și compararea datelor între registre, precum și pentru accesul entităților menționate la alineatul (3) la aceste informații;

(d) clauzele și condițiile, modalitățile și documentele necesare în temeiul cărora registrele centrale de tranzacții acordă accesul entităților menționate la alineatul (3).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de *[OP: vă rugăm să introduceți data – 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

Atunci când elaborează respectivele proiecte de standarde tehnice, ESMA se asigură că publicarea informațiilor menționate la alineatul (1) nu dezvăluie identitatea niciunei părți la contract.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(18) Articolul 82 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (6), articolul 4 alineatul (3), articolul 64 alineatul (7), articolul 70, articolul 72 alineatul (3), articolul 76a și articolul 85 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată.”;

(19) Articolul 85 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la [OP: vă rugăm să adăugați data – ultima dată a intrării în vigoare +3 ani], Comisia evaluează aplicarea prezentului regulament și pregătește un raport general. Comisia transmite acest raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri adecvate.”

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Până la [OP: vă rugăm să adăugați data – data intrării în vigoare +2 ani], Comisia pregătește un raport în care evaluează dacă au fost dezvoltate soluții tehnice viabile pentru transferul de către SP a garanțiilor reale exprimate în numerar și a garanțiilor reale neexprimate în numerar ca marje de variație, precum și necesitatea unor măsuri care să faciliteze aceste soluții tehnice.

În cooperare cu EIOPA, ABE și CERS, ESMA prezintă Comisiei un raport până la [OP: vă rugăm să adăugați data – data intrării în vigoare +18 luni], în care evaluează următoarele elemente:

- (a) dacă CPC, membrii compensatori și SP au dezvoltat soluții tehnice viabile care să faciliteze participarea SP la compensarea centrală prin depunerea de garanții reale exprimate în numerar și de garanții reale neexprimate în numerar ca marje de variație, inclusiv implicațiile acestor soluții asupra lichidității și a caracterului prociclic al pieței;
- (b) volumul și natura activității SP pe piețele instrumentelor derivate extrabursiere compensate și necompensate, defalcate pe clase de active, și orice risc sistemic la adresa sistemului financiar aferent acestora;
- (c) consecințele îndeplinirii de către SP a obligației de compensare asupra strategiilor de investiții ale acestora, inclusiv orice variații între alocarea activelor exprimate în numerar și a celor neexprimate în numerar;
- (d) implicațiile – pentru SP – ale pragurilor de compensare menționate la articolul 10 alineatul (4);
- (e) impactul altor cerințe juridice privind diferența de cost dintre tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere compensate și tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere necompensate, inclusiv în ceea ce privește cerințele privind marjele pentru instrumentele financiare derivate necompensate și calculul indicatorului efectului de levier efectuat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (f) dacă sunt necesare alte măsuri pentru a facilita o soluție de compensare pentru SP.

Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 82 pentru a prelungi cu doi ani, o singură dată, perioada de trei ani menționată la articolul 89 alineatul (1), atunci când concluzionează că nu au fost dezvoltate soluții tehnice viabile și că efectele negative ale compensării la nivel central a contractelor derivate asupra prestațiilor la pensie ale viitorilor pensionari rămân neschimbate.”;

- (c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Până la [OP: vă rugăm să adăugați data – 6 luni înainte de data menționată la alineatul (1)], ESMA prezintă Comisiei un raport cu privire la următoarele elemente:

(a) dacă au fost dezvoltate soluții tehnice viabile care să faciliteze participarea SP la compensarea centrală și impactul acestor soluții asupra nivelului compensării centrale efectuate de SP, ținând seama de raportul menționat la alineatul (2);

(b) impactul prezentului regulament asupra nivelului compensării efectuate de contrapărțile nefinanciare și distribuția compensării în cadrul clasei contrapărților nefinanciare, în special în ceea ce privește gradul de adecvare al pragurilor de compensare menționate la articolul 10 alineatul (4);

(c) impactul prezentului regulament asupra nivelului compensării efectuate de contrapărțile financiare, altele decât cele care sunt supuse dispozițiilor articolului 4a alineatul (2), și distribuția compensării în cadrul respectivei clase a contrapărților financiare, în special în ceea ce privește gradul de adecvare al pragurilor de compensare menționate la articolul 10 alineatul (4);

(d) îmbunătățirea calității datelor privind tranzacțiile raportate către registrele centrale de tranzacții, a accesibilității acestor date și a calității informațiilor primite de la registrele centrale de tranzacții în conformitate cu articolul 81;

(e) facilitatea accesului la compensarea de către contrapărți.”;

(20) La articolul 89 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la [OP: vă rugăm să adăugați data – data intrării în vigoare +3 ani], obligația de compensare prevăzută la articolul 4 nu se aplică contractelor derivate extrabursiere care au efectul, măsurabil în mod obiectiv, de a reduce riscurile investițiilor direct legate de solvabilitatea financiară a SP și nici entităților care s-a stabilit că vor oferi despăgubiri membrilor SP în cazul neîndeplinirii de către SP a obligațiilor de plată.”;

(21) Anexa I se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 alineatul (3), articolul 1 alineatul (7) litera (d) și articolul 1 alineatele (8), (10) și (11) se aplică de la [OP: vă rugăm să adăugați data – 6 luni de la data intrării în vigoare] și articolul 1 alineatul (2) litera (c), articolul 1 alineatul (7) litera (e), articolul 1 alineatul (9) literele (b) și (c), articolul 1 alineatul (12) și articolul 1 alineatul (16) se aplică de la [OP: vă rugăm să adăugați data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele